

CUPRINS

REDACTIA
(echipă în formare)
Munca în echipă este esențială. Îți dă posibilitatea să arunci vina pe alții.

EDITOR & PRODUCĂTOR
- pentru acest număr -
teodor moț

☎ 0731 858 858

GRAFICĂ ȘI
TEHNOREDACTARE
COMPUTERIZATĂ
teodor moț

Orice material din această revistă poate fi copiat sau reprodus fără o permisiune explicită, dar cu precizarea sursei.

CORECTOR

Am început realizarea acestei a doua serii a revistei în 17 mai 2011 și nu am avut timp pentru o finisare așa cum s-ar fi impus. Pentru ne-exclusele greșeli gramaticale și lexicale, pentru exprimare nu totdeauna cea mai elegantă, expresivă și concisă îmi cer iertare, în primul rând DOMNULUI și apoi publicului cititor.

Articole

- Editorial - 1
- Biserica lui Dumnezeu (articol de fond) - 2
- Sărbătoarea Cincizecimii (studiu)
 - Introducere -5
 - Noe și Sărbătoarea Săptămânilor - 8
 - Sărbătoarea Legii lui Dumnezeu - 10
 - Sărbătoarea Cincizecimii în Noul Legământ - 14
 - Considerații privind botezul cu Duhul Sfânt - 19
 - Concluzie - 21
- Texte pentru slujba duhovnicească din Sărbătoarea Cincizecimii - 22
- Legea lui Dumnezeu (articol tematic) - 23
- E pur si muove (articol tematic despre Biblie și știință) - 27
- Scrisoare de la tata (tineret) - 36
- Răspunsul Domnului (pagina copiilor) - 37
- Comunitate - 38

Poezii

1. Este har - 4
2. Întoarce-te – 5
3. Așa vorbește DOMNUL – 7
4. Smochin – 8
5. Mi-e dor – 16
6. Decalog - 18
7. Popor ales – 23
8. Îți amintești ... ? – 33
9. Trăiesc doar prin mijloace simple - 34
10. Canalul 23 – 36
11. Rugăciune - 37
12. Nu moștenești - 37

Casete

1. Fr. Ilie Rendeș - 2
2. Religia adevărată - 3
3. Numerotarea anilor – 9
4. Hârtia de papyrus – 10
5. Cenușa vacii roșii – 12
6. Darurile Duhului Sfânt – 18
7. Roadele Duhului Sfânt - 18
8. Estimare a datei, a locului scrierii și cuprinsul cărților Noului Testament – 19
7. Sfaturi - 27
8. Premiile Nobel - 29
9. Acoperirea capului - 32

Hărți

1. Centre cultura Orient – 7
2. Drumurile fugii din Egipt – 11
3. Provinciile Asiei Mici și cele șapte biserici ale Asiei – 14
4. Ierusalimul în era Noul Testament - 15
5. Localitățile principale care apar în Faptele Apostolilor – 16
6. Israel în timpul lui Mesia – 17
7. Templul lui Irod – 20
8. Cuceririle lui Alexandru Macedon – 31
9. Tinuturile celor 12 semintii – C3

DOMNULUI DUMNEZEU și FIULUI SĂU prin DUHUL SFÂNT, eternă glorie!

Număr omagial
cu ocazia
Sărbătorii
Cincizecimii

GÂNDURI MESIANICE

este o revistă biblică care dorește să exprime lucrurile temeinice ale Sfințelor Scripturi prin intermediul cuvântului scris. Ea reprezintă credința și trăirea celor care păzesc **Legea, poruncile și sărbătorile** lui Dumnezeu (Ex. 20.1-17; Lev.23) pentru obținerea făgăduinței vieții veșnice promise pe baza unui plan de mântuire (Ef.1.9) **în și prin** Mesia Isus, Domnul nostru și Fiul Lui Iehova Dumnezeu. În mod deosebit ea se adresează tinerilor care doresc să devină ucenici ai DOMNULUI, creionând un mod biblic de a-și trăi viața în opoziție cu păcatul care ne înconjoară.

Mulțumim tuturor celor care din aleasă iubire sprijină prin rugăciune și material această revistă. Ne rugăm ca Domnul Isus Christos să le asculte totdeauna rugăciunile, să primească jertfa lor și să le dea din prea plinul bogățiilor Sale așteptatele binecuvântări duhovnicești și materiale.

Mulțumim celor care prin iubitoare sfaturi ne-au ajutat să progresăm. Bunul Dumnezeu să-i călăuzească în tot adevărul prin Duhul Sfânt, oprindu-le pasul de la orice greșeală și păcat.

Cel Prea Înalt să binecuvânteze și pe cei care ne detractează, pe cei care ne urăsc sau ne invidiază. Prin ei Dumnezeu ne ajută să fim tot mai buni!

EDITORIAL

„Să vorbească Duhul Sfânt și nu eu!” își face curaj câte un predicator ajuns la amvon, care cunoaște Sfânta Scriptură mai mult din auzite, decât din cercetarea ei. De secole însă, Duhul Sfânt se „încăpățânează” și nu vorbește, astfel că tot omul ajunge să predice lucruri „paralele” cu Biblia.

În concepțiile credinței noastre, și de altfel a întregii lumii creștine, canonul Bibliei este încheiat. Nimic nu se mai poate adăuga la el și nici scoate. Prin urmare darurile de cunoștință și de profeție ale Duhului Sfânt nu vor adăuga „lucruri noi” la cele care sunt în Sfânta Scriptură. Absolut tot ce este necesar pentru mântuirea noastră, „*tot adevărul*” de care avem nevoie, se află deja scris în Cartea Sfântă. Promisiunea Fiului lui Dumnezeu că ne va trimite Duhul Sfânt, care să ne conducă în tot adevărul privind cele necesare mântuirii s-a împlinit când a venit „*ce este desăvârșit*”, adică întreaga Scriptură. Acum urmează să punem în practică, noi oamenii, îndemnul Mântuitorului: „*cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică*”. Astfel cunoscând și înțelegând Biblia vom ajunge să vorbim și mai ales să trăim cele spuse de Duhul Sfânt pentru călăuzirea ucenicilor DOMNULUI în tot adevărul.

Revista „Gânduri mesianice”, pornind de la premisa că în Sfânta Scriptură sunt „*unele lucruri grele de înțeles*”, propune în atenția cititorilor săi analiza câtorva teme despre Sărbătoarea Cincizecimii, în preajma căreia debutează această a doua serie.

Cu ani în urmă am început publicarea primelor numere din această revistă. Multipli factori au dus la încetarea ei. M-am bucurat când fr. Dinu Rodilă a continuat cu revista „Răsunet”, având un design mai frumos, corespunzător unei adevărate reviste. Dar nu aspectul o făcea mai frumoasă, ci faptul că la ea au contribuit mai mulți frați, mai ales tineri.

Deoarece a apărut un „blocaj al Diavolului” în a avea și comunitatea noastră o publicație, propun „o soluție de avarie”, editând câteva numere de revistă, păstrând vechea denumire.

Fiind la un reînceput de drum, doresc din toată inima ca:

**Dumnezeu să binecuvânteze
comunitatea noastră, Mireasa Mielului!**

**Dumnezeu să binecuvânteze poporul
Israel!**

Dumnezeu să binecuvânteze România!

**Dumnezeu să binecuvânteze toate
popoarele iubitoare de pace!**

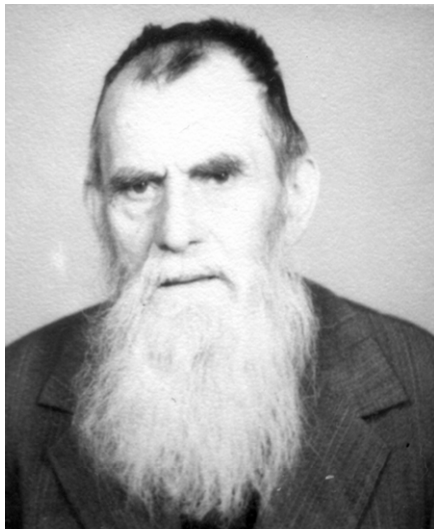
Amen!

fr. Teodor Moț

BISERICA LUI DUMNEZEU

fr. ILIE RENDEȘ
fr. TEODOR MOT

1. INTRODUCERE

Fr. Ilie Rendeș 1912 – 1991
Închis pentru credință, a fost eliberat cântând cu lacrimi Psalmul 18. Ca în marile dinastii rabinice din hasidism, moștenirea a fost preluată de ginere, fr. Cornel Cosma – prezbiterul comunității din Câmpia-Turzii. Fr. Rendeș a contribuit la înțelegerea problemei calendarului biblic, a Planului de mântuire, a sistemului de legi din Biblie, a profețiilor din sfânta carte. A luptat împotriva influențelor protestante, din mozaism și a multor practici nebiblice la care a fost expusă Biserica lui Dumnezeu.

Sunt conștient că foarte puțini oameni vor accepta tematică acestui studiu, în cel puțin două direcții principale: odată că noi aparținem Poporul Noului Legământ, că facem parte din Mireasa Mielului sau din Biserica lui Dumnezeu și apoi privitor la modul cum înțeleg eu că prezintă Biblia ideea de Biserică a lui Dumnezeu.

Comunitatea noastră nu s-a desprins din nici o altă biserică, din nici un curent sau confesiune creștină. Biserica lui Dumnezeu nu-și are originea nici în Biserica Romano-catolică, nici în Cezaro-papismul bizantin, adică Biserica Ortodoxă, deci nu a făcut parte niciodată din ele. De asemenea Biserica noastră nu-și are originea nici în Reformă, fiindcă am fost înainte ca Luther sau Calvin să se fi născut, deci nu suntem nici protestanți și nici neoprotestanți.

Biserica lui Dumnezeu este formată din oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam (*Apoc. 5. 9*), adică credincioșii din zilele noastre care respectă Biblia sunt o rămășiță (*Apoc. 12. 17*) din Poporul Noului Legământ, popor care are drept țină o patrie cerească care se numește Împărăția lui Dumnezeu. Din punct de vedere spiritual cei care formează Mireasa Mielului sunt cetățenii a acelei Împărății vestită de Mesia și de către prorocii din Biblie, a cărei capitală este Ierusalimul ceresc, o cetate care nu este din zidirea aceasta și a cărui Meșter și ziditor este DOMNUL Dumnezeu (*Ev. 11. 10*).

Autorul acestor rânduri a fost ridicat de la Sărbătoarea lui Dumnezeu a Corturilor și dus în sediul securității din Arad pentru a fi interogat și amendat. Un tânăr ofițer (trebuie să recunosc că s-a purtat civilizată cu mine) m-a întrebat dacă și eu doresc să mi se ierte păcatele. Probabil că a fost șocat când i-am spus că nu pentru acest lucru m-am suit la praznicul DOMNULUI. Evident că am fost întrebat ce caut atunci la Sărbătoare. I-am răspuns, insuflat de Duhul Sfânt, că doresc

„viață veșnică”. Da, **viața veșnică** este răsplata pe care DOMNULUI o va da celor care vor intra în Împărăția Sa.

Urmașii Mielului lui Dumnezeu și în zilele noastre sunt „străini și călători” pe acest pământ. Pentru acei însetați de glorie lumească trebuie să precizez clar că ucenicii Noului Legământ nu sunt destinați să conducă treburile societății, să fie primari, consilieri, miniștri și președinți, etc., ci să fie „prigoniți și urâți” de oamenii din lume, asemenea „învățătorului lor” (*Ioan 15:18-27*). Noul Testament exclude fără echivoc ideea unui „stat creștin”, sau a unei „societăți mondiale creștine” ori a unei „oligarhii creștine”. Având în vedere toate acestea, ucenicii Noului Legământ de astăzi nu urmăresc să formeze vreo „biserică mondială”. Biserica lui Dumnezeu nu se va implica niciodată într-un ecumenism în care toate confesiunile creștine ar trebui să se unească și să exprime că toate religiile din lume sunt

**Cel care nu caută
să se instruiască nu
e demn să trăiască!
Talmud – Avot I, 13**

bune și egale pentru salvarea oamenilor și slujirea lui Dumnezeu.

Ucenicii Mielului din timpul din urmă sunt urmașii Bisericii primare fondată de Mesia prin cei doisprezece apostoli, credința noastră fiind înainte de orice denotație creștină. Comunitatea noastră continuă Biserica lui Dumnezeu constituită din apostolii Fiului lui Dumnezeu în Sărbătoarea Botezului cu Duhul Sfânt și a activității misionare a apostolului Pavel. Oamenii din zilele sfârșitului mileniului doi și începutul veacului al XXI-lea care iubesc pe Dumnezeu prin păzirea poruncilor Lui (*Ex. 20. 1-17*) sunt cei chemați după mărșălul Lui Plan de mântuire (*Rom. 8. 28*) fiind scriși în Cartea Vieții Mielului care a fost junghiat (*Apoc. 13. 8*). Biserica noastră aparține poporului sfinților Celui Prea Înalt cărora luna le vestește din nou sărbătorile DOMNULUI (*Gen. 1. 14*).

Știm din Biblie și din istorie că fiară cu zece coarne și șapte capete a făcut război cu sfinții lui Dumnezeu și i-a biruit (*Apoc. 13. 7*). Sângele Miresei Mielului a curs șiroaie încât luna s-a prefăcut în sânge (*Ioel 2. 31*) și s-a întunecat de nu și-a mai dat vederea (*Mat. 24. 29*).

Poporul Israel și Biserica Lui Dumnezeu sunt cei doi martori în care a intrat duhul de viață de la Dumnezeu (*Apoc. 3. 2-12*) și noi așteptăm plini de speranță ca DOMNUL să-și răpească Mireasa Lui la cer.

Istoriile despre Poporul Noului Legământ care s-au scris până acum sunt făcute de vrășmașii noștri care au făcut tot posibilul să nu menționeze aproape nimic despre Biserica comunității noastre în scrierile lor. Rar se găsesc documente în care se arată ca Sabatul DOMNULUI a fost prăznuit de a lungul secolelor de către sfinții martiri ai lui Dumnezeu. Și mai puține referiri menționează că prăznuirea sărbătorilor lui Dumnezeu date în Biblie (*Lev. Cap. 23*) a continuat timp de secole de la biserica apostolilor, prin slujirea sfinților Celui Prea Înalt, încât lumea a fost luminată prin autodafeurile lor.

Conform istoriei, episcopul Romei, Pius I (140-155 e.n.), este primul creștin care a instituit ziua primei duminici după luna plină care urmează echinocțiului de primăvară ca dată la care să se serbeze Paștele în locul datei de 14 Nisan hotărâtă de Dumnezeu și la care s-a jertfit Fiul Său ca Mielul nostru de Paști. Următorul episcop din Roma, episcopul Anicetus (155-166 e.n.), îi urmează „doctrina”, ceea ce face să apără pentru prima dată așa zisa controversă pascală. La sinodul ecumenic de la Niceea din anul 325 această dată este impusă în biserică creștină, oficial de sinodali, cu forța de Constantin cel Mare. Dar ucenicii Noului Legământ n-au fost de acord cu acea biserică creștină care devenise fidelă Imperiului Roman și care serba Paștele în prima duminică după luna plină care urmează echinocțiului de primăvară din emisfera nordică. Această duminică nu a fost hotărâtă de Dumnezeu, ci de oameni, și a continuat în Biserica creștină a Apusului, încât a sfârșit prin a se impune în toată creștinătatea.

Tot din acele timpuri a început să se proclame în biserica unită cu Imperiul Roman că Mesia s-a născut la 25 decembrie, adică la Crăciun, în locul Sărbătorii Corturilor care era data cunoscută până atunci. Fiara care

RELIGIA ADEVĂRATĂ

Când a fost adus înaintea reginei Scoției, în prezența căreia zelul multor conducători ai reformei a scăzut, Jhon Knox a mărturisit cu tărie despre adevăr. El era inaccesibil la lingușiri nu se lăsa intimidat de amenințări. Regina îl acuză de erezie. Ea susținea că Knox a amăgit poporul să primească o religie interzisă de Stat și că în chipul acela a călcat porunca lui Dumnezeu care impunea supușilor săi de a se supune Suveranilor lor. Knox îi răspunse cu hotărâre:

“Deoarece religia adevărată n-a primit originea nici autoritatea ei de la prinții lumesti, ci numai de la Dumnezeu cel veșnic, supușii nu sunt obligați să-și dirijeze credința lor după bunul plac al prinților...”

Dacă întreaga seminție a lui Avraam ar fi primit religia lui Faraon, ai cărui supuși au fost, vă întreb Doamnă, ce religie ar fi fost în lume? Sau dacă toți oamenii din timpul apostolilor ar fi primit religia împăraților romani, ce religie ar fi domnit pe suprafața pământului? Și astfel, Doamnă, puteți vedea că supușii nu sunt legați de religia prinților lor, chiar dacă li se poruncește să li se dea respectul.

s-a încumetat să „schimbe sărbătorile și legea” (Dan. 7. 25) era la lucru!

Astăzi cei care prăznuiesc Sărbătorile DOMNULUI la datele hotărâte de El și precizate în Biblie, sunt considerați „căzuți din har”, iar cei care țin sărbători creștinizate care-și au originea în închinarea la idoli și la date stabilite de păgâni „au har” și sunt mântuiți. Dacă cineva respectă porunca privitoare la Sabat, este văzut ca „iudeu” și sărbătorind „Sabatul evreiesc”, dar dacă se închină în „păgâna zi a Soarelui”, adică duminica, este considerat că aduce adevărata închinare. Cine respectă legea curăției și legea alimentară, cerute de DOMNUL Dumnezeu să fie păzite cu sfințenie, este „legalist”, cei care calcă aceste legi „se află în părtășie” cu Dumnezeu. Interesante paradoxuri existențiale și mai ales soteriologice!

Domnul Isus Christos a spus că va zidi Biserica Sa și ne-a promis că porțile Locuinței morților nu o vor birui (Mat. 16. 18). Dacă porțile Locuinței morților ar fi biruit Biserica pe care El a zidit-o, ar însemna că această biserică a căzut în apostazie și are nevoie de o trezire, de o reformă. Dar atunci Mesia, fie a greșit când a spus că porțile Locuinței morților nu vor birui Biserica sa, fie nu i-a fost dată toată puterea (Mat. 28. 18) și deci nu a putut să-și apere Biserica Sa. Nici Biblia nu prezintă astfel pe Fiul lui Dumnezeu și nici noi nu vom crede niciodată că

Mesia a greșit sau că este incapabil să-și apere Mireasa sa.

Prin urmare, Biserica pornită de la apostolii Domnului a păstrat fidel învățătura biblică și a fost permanent sub călăuzirea Duhului Sfânt (Ioan 16. 13). Biserica lui Dumnezeu este formată din ucenicii și martirii care s-au luptat pentru credința biblică și formează ceata sfinților care sunt sub Altarul lui Dumnezeu din cer (Apoc. 6. 9) și care împreună cu sfinții și martirii lui Dumnezeu din zilele din urmă vor îmbrăca haina de nuntă a Miresei.

Faptul că fiara cu zece coarne și șapte capete a făcut deja război cu sfinții și i-a biruit (Apoc. 13. 7) nu înseamnă că porțile Locuinței morților au biruit Biserica lui Dumnezeu. Dacă porțile Locuinței morților ar fi biruit Biserica lui Dumnezeu ar fi fost o apostazie generală, ar însemna că absolut toți oamenii s-au lepădat de Legea lui Dumnezeu și Planul lui de mântuire. Dar istoria și mai ales Biblia mărturisește că „femeie, șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne” a ajuns să „fie îmbătată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus”, (Apoc. 17.3,6). Pe acești sfinți și mucenici ai lui Isus, porțile Locuinței morților nu i-a biruit. Ei au biruit moartea prin sângele Mielului, ei nu au ajuns niciodată în Locuința morților, ci prin moarte au ajuns în ceata sfinților și martirilor sub Altarul lui Dumnezeu din cer.

Dar unii au cedat... Ei sunt cei care formează marea lăpădare de credință care a culminat în zilele lui Constantin cel Mare, omul fărădelegii (2 Tes. 2. 3, 4). Știm că taina fărădelegii a început să lucreze (2 Tes. 2. 7) de pe vremea apostolul Pavel. Ea, taina fărădelegii, și-a mărit continuu lucrarea și numărul apostazilor a tot crescut încât au ajuns să formeze „calea cea lată” (Mat. 7. 13) despre care ne-a spus Mântuitorul nostru.

... Așadar despre Biserică lui Dumnezeu, cum este ea prezentată în Biblie și despre istoria ei, de fapt a noastră, doresc să scriu în continuare. (va urma)

Amen!

ESTE HAR

Eva Heyn

Este har:

să iubești fără să fii iubit,
să slujești fără să fii prețuit,
să dăruiești fără să ți se mulțumească,
să jertfești și să nu ți se recunoască,
să ierți fără să fii iertat,
să-l susții pe cel care te-a lepădat,
să rămâi liniștit, deși ești nedreptățit,
să crezi, deși nu ești pe deplin lămurit,
să investești clădind doar pe speranță,
să crezi, deși nu vezi față-n față,
să taci pentru a nu face rău aproapelui,
să vorbești de dragul adevărului,
să înduri fără să murmuri, fără să cârtești,
totul să-ți aparțină,
iar tu de toate bucuros să te lipsești.

SĂRBĂTOAREA CINCIZECIMII

fr. Teodor Moț

1. Introducere

Este minunat că avem din nou prilejul să ne exprimăm adorația și închinarea cuvenită Creatorului și Regelui universului, mărturisind despre sărbătorile Sale, în cazul de față fiind Sărbătoarea Săptămânilor.

În credința și practica noastră mărturisim că DOMNUL Dumnezeu este Unicul Creator, inclusiv al omului. În acest context, Cel Prea Înalt a asigurat omului nu numai un spațiu material pentru existență, dar și unul spiritual. Acest spațiu spiritual include și Sărbătorile DOMNULUI.

ÎNTOARCE-TE

*Întoarce-te la dragostea dintâi,
Iubire sfântă, sublimă și curată,
Că să-nțelegi și-n viață să rămâi
Iubirea din iubiri ce ți-a fost dată.*

*Întoarce-te cu patima dintâi,
Ca să iubești cu drag ca altădată,
Și-apoi să ai ca veșnic căpătâi
Iubirea din iubiri ce ți-a fost dată.*

*Întoarce-te la viața ta dintâi,
La jurământul tău pentru credință,
Cu haine albe veșnic să rămâi,
Să ai un cer iubind prin umilință.*

*Întoarce-te la crucea lui Cristos,
Să poți să vezi și azi ca altădată
Iubirea harului și-a dragostei nespus
Ce s-a jertfit la Golgota odată.*

*Întoarce-te și-n candelă să ai
Atât ulei și zel ca altădată,
Luptând mereu, cu Isus să rămâi,
Cu dragostea Lui sfântă și curată.*

*Întoarce-te iubire ca să ai,
Pe veci iubire sfântă și curată,
Ce s-a desprins din dragoste din rai,
Iubirea din iubiri ce ți-a fost dată.*

*Întoarce-te, sunt mii de rugăminți,
Chemări din lumea sfântă și divină.
S-au împlinit proorociile din cărți,
Isus, din nou, e gata ca să vină.*

*Întoarce-te, e noaptea pe sfârșit,
Iar zorii stau s-apară din lumină.
Să mergem sus la Mirele iubit,
La nunta Lui cu dragoste divină.*

Cornel I Pop

Cuvântul sărbătoare, conform limbii române, evidențiază un eveniment măreț, important, care este comemorat în una sau mai multe zile printr-o adunare festivă. În acest sens se pune întrebarea dacă DOMNUL Dumnezeu a făcut ceva important, dacă a făcut lucruri mărețe care se impun a fi comemorate prin sărbători. Evident, răspunsul este afirmativ. Știm că Cel Atotputernic în șase zile a definitivat Creațiunea Sa. Indiscutabil acest fapt este un eveniment important și unic, drept urmare DOMNUL Dumnezeu în cinstea măreției Creației a pus o zi de sărbătoare săptămânală și anume Sabatul său cel sfânt (*Ex. 20. 8-11; Neem. 9. 14*). Răscumpărarea omului din robia păcatului și a morții, prin prețul nespus de mare și sfânt a sângelui Fiului Său, dat prin jertfa de pe Golgota, este din nou un măreț și sfânt eveniment. În cinstea jertfei răscumpărătoare, Dumnezeu a pus o sărbătoare anuală – Paștele DOMNULUI. Mântuirea, sau eliberarea neamului omenesc din Egiptul acestei lumi, din păcat și moarte, se revelează din nou ca ceva măreț și unic, fiind marcat prin Sărbătoare Azimelor. Dorim în rândurile de față să vedem ce evenimente au avut loc și sunt comemorate prin sărbătoarea care este analizată în acest studiu.

Dar înainte să facem câteva considerații generale.

Probabil mulți ne-am întâlnit cu afirmații de genul că sărbătorile prezentate în Sfânta Scriptură în cartea *Leviticul cap. 23* sunt sărbătorile naționale și / sau agricole a poporului Israel. Citind, vom vedea că Biblia spune altfel: „*Vorbește copiilor lui Israel, și spune-le: „Iată sărbătorile Domnului, pe care le veți vesti ca adunări sfinte, iată sărbătorile Mele: ... Iată sărbătorile Domnului, cu adunări sfinte, pe care le veți vesti la vremurile lor hotărâte.”*, *Lev. 23. 2, 4*. Dacă Sfânta Scriptură spune că sărbătorile precizate în *Leviticul cap. 23* sunt ale lui Dumnezeu, atunci nu se poate afirma că ele sunt ale lui Israel și trebuie să fim atenți asupra acestui fapt! Acestea sărbători rămân tot a DOMNULUI și în Împărăția de o mie de ani: „...*Vor păzi de asemenea legile și poruncile Mele, la toate sărbătorile Mele, și vor sfinți Sabatele Mele.”*, *Ez. 44. 24*.

În plus, în Sfânta Scriptură se afirmă „Sabatul DOMNULUI” (Lev. 23. 3, 38), „Paștele DOMNULUI” (Ex. 12. 11, 48; Lev. 23. 5; Num. 9. 14; Num. 28. 16), fapt ce întărește că sărbătorile la care facem referință sunt legiferate de Cel Prea Înalt. Conform Lev. 16. 31, Sărbătoarea Ispășirii este numită „sabat”. Corelat cu Lev. 23. 11 putem spune că Sabatul și sărbătorile prezentate în cartea Bibliei, Lev. 23, se numesc generic „sabate”. În acest sens avem o lungă listă de versete biblice care afirmă că „sabatele”, adică sărbătorile sunt ale DOMNULUI: Ex. 13. 13; Lev. 19. 3, 30; Lev. 26. 2; Nem. 9. 14; Is. 56. 4; Ez. 20. 12, 13, 16, 20, 21; Ez. 22. 26. Apoi Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, poartă titlul de Domn al Sabatului (Mat. 12. 8; Mc. 2. 28; Lc. 6. 6), iar în slăvita lui misiune de pe Pământ a onorat Sabatul Tatălui Său prin vestirea evangheliei (Mc. 1. 21; Mc. 6. 2; Lc. 16. 31; Lc. 13. 10) predominant în aceste zile. Dacă vom studia temeinic, vom vedea că în aceste sărbători, și nu la alte date, Fiul lui Dumnezeu a împlinit, sau urmează să îplinească, planul de mântuire a lui Dumnezeu. Las cititorului „înfometat” de cuvântul lui Dumnezeu (Amos 8. 11) să urmărească în Biblie specificația că acestea sărbători sunt în cinstea DOMNULUI.

Chiar de la început, observăm că începând cu Genezei și continuând în toată Scriptura, Cel Prea Înalt a stabilit pentru oameni un calendar, *Calendarul Biblic*, în care a precizat și sărbătorile Sale. Astfel Creatorul a stabilit săptămâna de șapte zile, hotărând că ziua a șaptea, Sabatul sau Sâmbăta, să fie sărbătoarea săptămânală a DOMNULUI. Apoi în luna întâi a anului, conform Calendarul Biblic, numită Nisan, în ziua a paisprezecea este Sărbătoarea Paștelor DOMNULUI. În perioada 15-21

Nisan calendarul marchează Sărbătoarea Azimelor. Conform Lev. 23. 15, 16, din ziua de 16 Nisan, se numără 49 de zile, adică șapte săptămâni, și a cincizeca zi, este o nouă sărbătoare. Această zi cade în data de 6 Sivan, care conform calendarului dat de Dumnezeu în Biblie este în luna a treia a anului și marchează Sărbătoarea pe care o prezentăm în acest articol. De la cele 50 de zile amintite mai sus vine numele de Sărbătoarea Cincizecimii, iar de la cele 7 săptămâni, ziua de 6 Sivan se mai numește și Sărbătoarea Săptămânilor.

Calendarul Biblic este unul solar-lunar, anii numerotându-se după soare, iar sărbătorile după lună. De fapt poporul nostru, Biserica lui Dumnezeu, știe că luna este semnul sărbătorilor. Am fost impresionat când am găsit în unele traduceri ale Bibliei acest lucru. Astfel în [2] TEV, traducerea Good News Bible – Today’s English Version, se

spune: „Then God Comanded, “Let lights appear in the sky to separate day from night and show the time when days, years, and religious festivals begin; - Atunci Dumnezeu a poruncit,

„Luminători să apară pe cer să separe ziua de noapte și să arate timpul când zilele, anii și sărbătorile religioase încep”, Gen. 1. 14. O astfel de abordare nu este singulară, ea apare și într-o traducere a Vechiului Testament făcută de rabini în engleză. Conform lucrări [3], THE CHUMASH, versetul de mai sus apare în traducerea engleză astfel: „God said, “Let there be luminaries in the firmament of the heaven to separate between the day and the night; and they shall serve as signs, and for festivals, and for days and years; - Dumnezeu a spus, „să fie luminători pe firmamentul (întinderea) cerului care să facă separare între zi și noapte; și ei (luminătorii) să servească ca semne, și pentru sărbători, și pentru zile și ani;”, Gen. 1. 14.

Nicăieri Biblia nu arată ca Cel Prea Înalt a schimbat vreă dată calendarul Său. Noi, ucenicii DOMNULUI, suntem conștienți că Dumnezeu a conceput un calendar o singură dată, foarte bine și el nu trebuie schimbat în funcție de diverse împrejurări. Sărbătorile DOMNULUI au ajuns să fie ignorate și defăimate. Pentru anihilarea semnificației și importanței lor au

AȘA VORBEȘTE DOMNUL

Așa vorbește Domnul cel milostiv și drept:
 “Pun Legea Mea lumină popoarelor și soare
 Cuvântul Meu, pe Fiul iubit și înțelept,
 În legământul veșnic din inimi iubitoare.

Scriu Legea Mea în inimi cu litere de sânge
 Și Duhul Sfânt – pecete, un Duh de îndurare,
 Revarsă-nviorarea peste aleși și-i strânge
 În legătura păcii cu flăcări arzătoare.

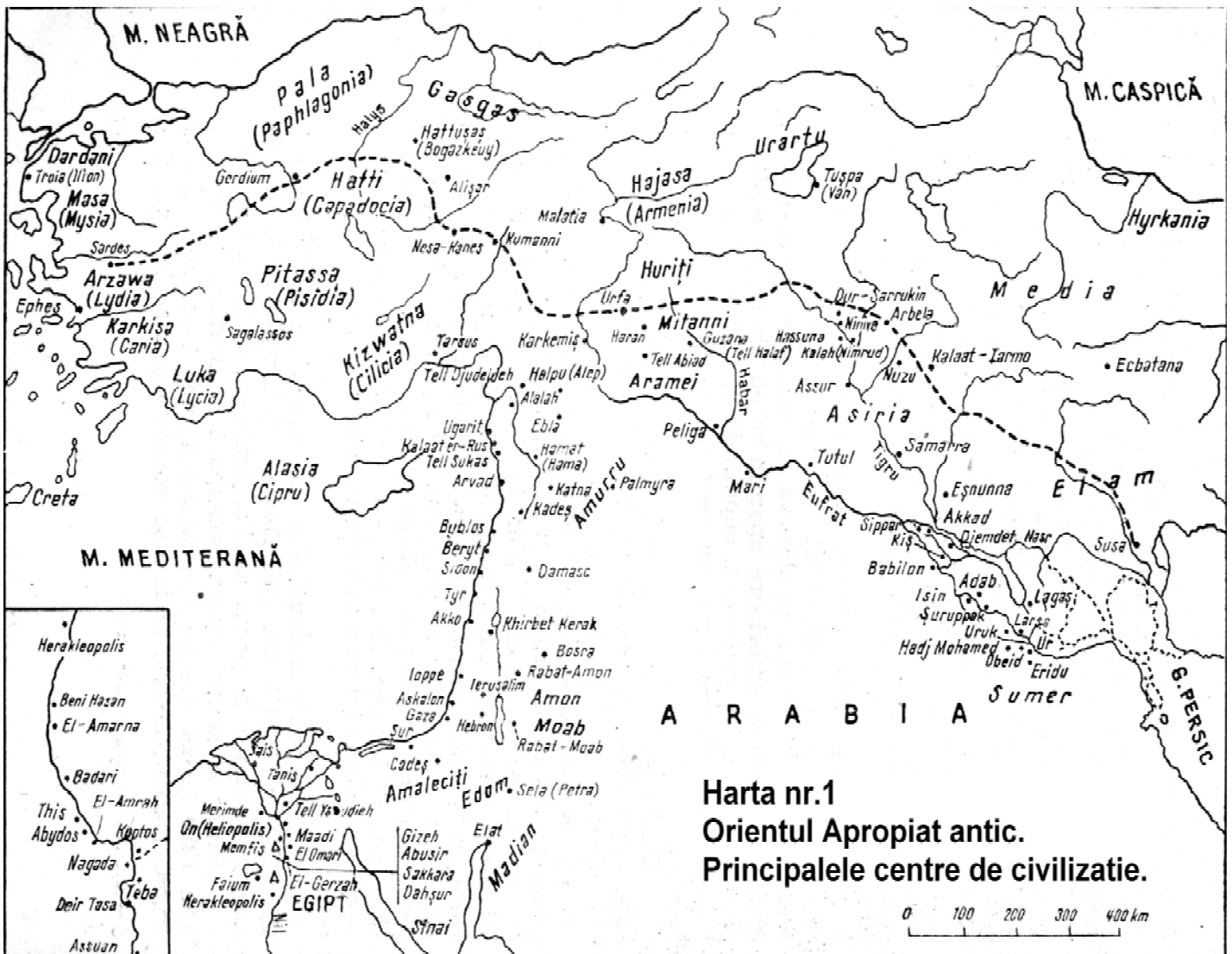
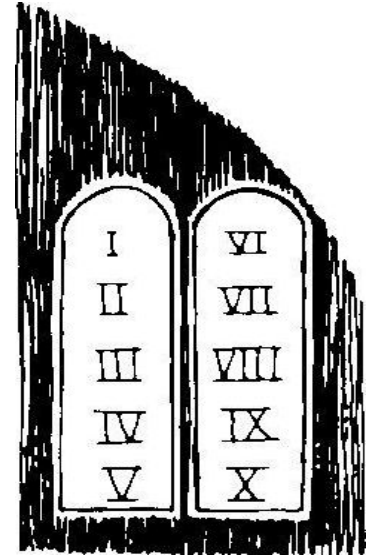
Voi, însetați, flămânzii și cei lipsiți de tihnă,
 Câștigul muncii voastre nu-l irosiți pe vânt.
 Eu Însuși vă voi duce la ape de odihnă.”
 Așa vorbește Domnul întregului pământ.

NICOLAE HUȚU

Înceia acest paragraf remarcând că dacă cineva prăznuiește unele sărbători presupuse și propuse de oameni ca fiind închinare lui Dumnezeu și la date în care neamurile s-au pângărit cu idoli lor, este considerat mântuit. În schimb dacă cineva sărbătorește marile evenimente din planul lui Dumnezeu de mântuire la datele când au avut sau vor avea loc și puse de Însăși DOMNUL Dumnezeu este căzut din har. Amară amăgire a oamenilor ne este dat să trăim!

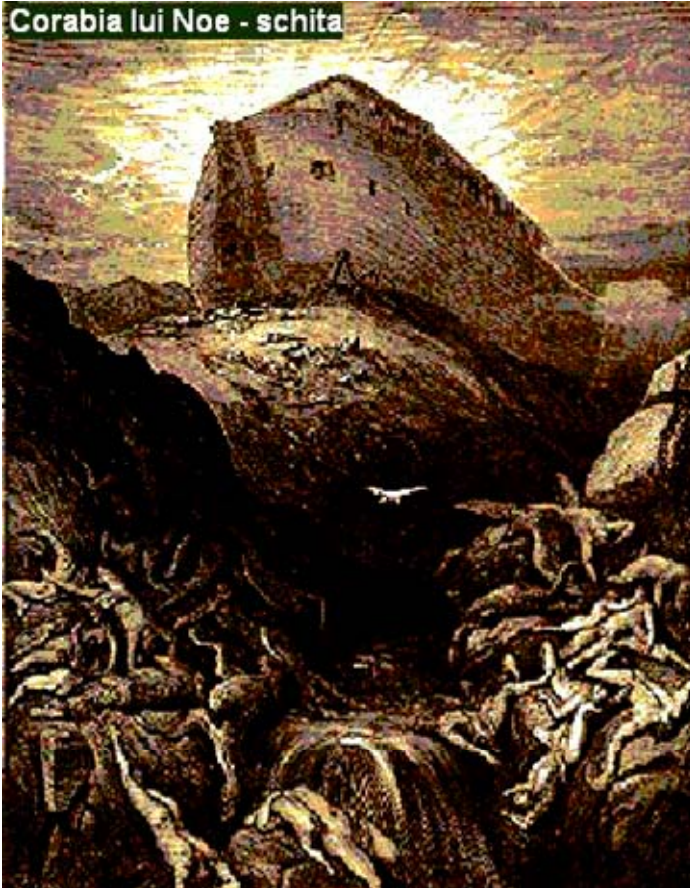
fost înlocuite cu altele la date în care neamurile se pângăreau cu idoli lor. Mai mult, au fost adăugate sărbători păgâne pline de urâciunile demonilor, dar sub nume și mască creștină. Pare paradoxal că Cel Atotputernic a putut crea acest Univers care dăinuiește peste timp, dar este considerat de mulți oameni ca „neputincios” în a avea un calendar care să marchează zile Sale de sărbătoare pentru o prăznuire veșnică!

Nu putem spune mai mult în general despre sărbători și despre calendar, dat fiind spațiul limitat al acestui articol. Voi

2. Noe și Sărbătoarea Săptămânilor

Corabia lui Noe - schiță

ființele rânduite de Dumnezeu au intrat în arcă, Cel Atotputernic a închis chiar El ușa de intrare. Urmează potopul și plutirea corăbiei până ce apele seacă pe pământ. Deși nu se precizează, deoarece intrarea în corabie s-a făcut organizat timp de șapte zile, este logic să presupunem că și debarcarea din arcă a durat tot șapte zile. Și acum intervine problema de calendar. Conform raportului biblic: „ În luna a doua, în a douăzeci și șaptea zi a lunii, pământul era uscat de tot.”, *Gen. 8. 14*, iar DOMNUL îi spune lui Noe să iasă din corabie (*Gen. 8. 15-19*). Deci începând din a douăzeci și opta zi a luni Iyar (care după Biblie este luna a doua), timp de șapte zile familia lui Noe și viețuitoarele salvate părăsesc corabia. Ne interesează când se termină această operație, astfel:

- prima zi –	28 Iyar	} Luna a doua, Iyar,
are numai 29 de zile
- a doua zi –	29 Iyar	
- a treia zi –	1 Sivan	} Luna Sivan,
a treia lună a anului
- a patra zi –	2 Sivan	
- a cincia zi –	3 Sivan	
- a șasea zi –	4 Sivan	
- a șaptea zi –	5 Sivan	
- **6 Sivan – Sărbătoarea Cincizecimii.**

Observăm că ieșirea din corabie, începută în ziua de 28 Iyar se termină în data de 5 Sivan. După ce a ieșit din corabie Noe a zidit un altar DOMNULUI și din toate viețuitoarele curate a adus jertfă lui Dumnezeu, *Gen. 8. 20*. Era 6 Sivan, Sărbătoare a Cincizecimii, pe care Noe a prăznuit-o. În plus, textul biblic, începând din capitol 5 al cărții Genezei ne arată câți ani au trăit

De la Adam oameni au pornit pe două căi. Calea lui Cain care era una a nelegiurii și cea a lui Abel, dar continuată numai de Set, o altă cale, cea a ascultării de Dumnezeu. Înfrorătoare fapte și cumplit de rele trebuie să fi făcut oameni de dinainte de Potop. În plus răul a fost atât de răspândit în omenirea din timpul de dinainte de Deluviu încât numai Noe nu a fost afectat. Grozav de mare și generalizat trebuie să fi fost răul pe Pământ în acele timpuri încât Dumnezeu să ia decizia să curețe Pământul prin Potop.

Plecând de la considerentele de mai sus, cu ani în urmă am făcut o corelare între Calendarul Biblic și desfășurarea Deluviului din timpul lui Noe.

Potopul în Biblie este descris în cartea Genezei capitolele de la 6 la 9. După ce patriarhul Noe termină corabia și alte pregătiri urmează „îmbarcarea” familiei lui Noe și a viețuitoarelor ce urmau a fi salvate, câte șapte perechi din animalele curate și numai o pereche din cele necurate. Timpul cât a durat intrarea în corabie este de șapte zile, conform *Gen. 7.1-10*. După ce toate

SMOCHIN

de ELISA MANTA

Mai lasă-mă, Doamne, încă un an,
În frunza cea verde și-amară
Să urce izvorul luminii prin ram,
Ca rodul dorit să apară.

Zadarnic am stat în pământul cel gras
Cu apele dulci lângă mine,
Căci seva cea vie în fructe n-am tras,
Mi-s frunzele goale de Tine...

A mea rădăcina de mult a pierdut
Dorința de-a crește spre ape;
Frumos, dar pustiu pe pământ am crescut
Și-acum umbre vin să mă-ngroape.

Cu ochiul Tău cauți vreun fruct rumenit
În noaptea cea verde și-adâncă,
Dar umbra și umbra e tot ce-am rodit...
O, nu-mi blestema viața încă!

În inima mea de smochin fără rod
Mă ploua cu apa Ta vie!
Din lacrima crengii - durerii izvod -
La anul. smochine-or să fie!

primii patriarhi. În capitolele în care se descrie Potopul se face referire la mai multe luni din an. Suntem îndreptățiți să afirmăm că Noe a primit Calendarul Biblic, altfel nu ar s-ar fi putut număra ani și preciza lunile. Iar dacă Noe a avut Calendarul Biblic numai necredința ne poate opri să nu vedem că Noe a prăznuit toate sfintele sărbători a DOMNULUI din Calendarul Biblic.

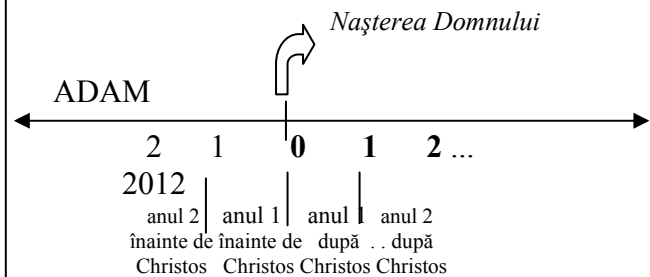
Tot în această zi de 6 Sivan, DOMNUL Dumnezeu a onorat sărbătoarea și a încheiat prin Noe un Legământ (*Gen. 9. 8-11*) cu neamul omenesc, care cuprinde:

1. Dumnezeu nu va mai blestema Pământul, în sensul ca nu va mai distruge toate făpturile printr-un Potop, *Gen. 8, 21*;
2. Cât va fi Pământul, nu va înceta semănatul și seceratul, adică Cel Prea Înalt va da hrană oamenilor, *Gen. 8. 22*;
3. Pe Pământ va fi frig și căldură, vară și iarnă, adică pe Pământ vor fi anotimpuri, o posibilă conexiune la schimbarea climei pe Pământ după Deluviu, *Gen. 8. 22*;
4. Dumnezeu cere din nou oamenilor să „crească și să se înmulțească”, supunând-le din nou restul viețuitoarelor, *Gen. 9. 1, 2, 7*;
5. După Potop Dumnezeu a permis să se mănânce carne provenită de la animalele curate, *Gen. 9. 3*;
6. Este absolut interzis consumul de sânge, *Gen. 9. 4-6*;
7. Legământul încheiat în această Sărbătoare a Cincizecimii de DOMNUL Dumnezeu cu Noe, urmașii lui (neamul omenesc) și cu toate viețuitoarele precizează că nu va mai fi un alt Potop generalizat pe întregul Pământ, dar nu exclude inundații, *Gen. 9. 8-11*;
8. Ca semn a Legământului, Cel Atotputernic a pus curcubeul, dovadă că până atunci pe pământ nu a fost ploaie, *Gen. 9.12-17*.

Pe lângă faptul că am aflat că Noe a prăznuit sărbătorile DOMNULUI, în acest paragraf am aflat că în acest praznic Cel Prea Înalt a încheiat un Legământ, cu valabilitate în viitor, cu Noe și prin el cu întreg neamul omenesc. Curățirea răului de pe Pământ, „gestionarea” Potopului prin care a fost salvat Noe, familia sa și viețuitoarele, aceasta fiind de fapt salvarea neamului omenesc de la dispariție și încheierea unui Legământ privind continuarea vieții pe pământ este ceva foarte important. Noi oameni am uitat, dar de fapt ne datorăm existența tocmai acestui fapt și în cinstea aceste salvări, Cel Prea Înalt a rânduit acest praznic al Sărbătorii Cincizecimii. Nu avem spațiu în acest articol, dar va trebui să ne aplecăm asupra problematicei Potopului cu toată atenția cerând călăuzirea Duhului Sfânt.

Numerotarea anilor

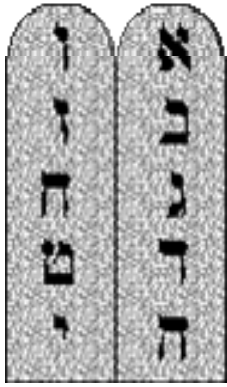
În mod normal ar trebui să existe un singur sistem de parcurgere a timpului, și anume plecând de la ADAM cu anul 1 să se adauge an după an până în zilele noastre. În realitate nu este așa, existând mai multe sisteme de numerotare a anilor, cel mai răspândit fiind cel care consideră ca punct de plecare anul nașterii Domnului Isus Hristos. Din acel moment până în zilele noastre se consideră **era noastră**, notată cu **e.n.** (= era noastră) sau **d.Chr.** (= după Hristos) sau **A.D.** (= Anno Domini). Tot de la nașterea Mântuitorului, dar plecând spre Adam, se numerează ani crescător.

Ani înainte de nașterea Domnului se marchează cu **î.e.n.** (înaintea erei noastre), sau **î.d.Chr.** (înainte de Hristos), sau **a.D.** (ante Deum – până la Domnul), sau **B.C.** (before Christ).

Cum am spus au fost și sunt mai multe sisteme de numerotare a timpului. Unul din cele mai preferate în primele secole ale creștinismului a fost cel care are ca an de plecare întemeierea Romei. Așa se face că un călugăr, Dionysius Exiguus (Dionisie cel Mic), de pe meleagurile Dobrogei (care pe atunci se numea Scitia Minor, de unde este cunoscut și sub numele de Dionisie Scitul) a stabilit că Mesia s-a născut în anul 754 “ab Urbe Condita”, adică anul 754 de la fondarea Romei. Acest lucru se întâmpla în anul 525 e. n. Deci, în anul 525 d.Cr., călugărul dobrogean (scit) Dionisie cel Mic stabilește pe baza documentelor ce le avea că nașterea Domnului Isus a avut loc în anul 754 de la fondarea Romei, an de la care înspre noi se numerează anii erei noastre, iar înspre Adam se numerează anii înainte de Hristos. Astfel conform convențiilor actuale de numerotare a timpului în anul 70 d. Chr. a fost distrus de împăratul roman Titus cel de al doilea Templu din Ierusalim, iar în anul 588 î. e. n. sau 588 î. Chr. a fost distrus primul Templu, al lui Solomon de către împăratul haldeilor Nebucadnețar.

3. Sărbătoarea Legii lui Dumnezeu

După potop, omenirea a continuat tot pe două căi, o linie sfântă a celor care urmează calea Legii lui Dumnezeu și calea nelegiurii. Știm din Biblie ce s-a întâmplat la turnul Babel, iar istoria ne spune că civilizația după Potop s-a dezvoltat în zona fluviilor Tigru și Eufrat. Probabil cei

mai mulți cunosc că în acea regiune a înflorit civilizația Sumerului. Ceva mai târziu, în jurul altui mare fluviu, Nil, s-a dezvoltat civilizația egipteană. Din ținutul Sumer, din Ur, Cel Prea Înalt l-a scos pe părintele nostru Avraam. Din acest patriarh a ieșit poporul Israel, popor care a ajuns în robia egipteană. Din această sclavie Dumnezeu i-a scos prin robul Său Moise. După ieșirea din Egipt, Israel a ajuns la muntele Sinai, în a treia lună a anului în care s-au eliberat. Dorim să determinăm cu Biblia când a primit poporul Israel tablele legii pe muntele Sinai.

La început să vedem când a ajuns poporul Israel la muntele Sinai. Vom cita din diverse traduceri versetul care ne informează despre acest lucru și anume *Exodul 19. 1*:

1. Traducerea Cornilescu:

„ În luna a treia după ieșirea lor din țara Egiptului, copiii lui Israel au ajuns **în ziua aceea** în pustia Sinai. ”, *Ex. 19. 1*. Această traducere coincide cu majoritatea traducerilor protestante, românești ([7] - GBV, 1989, 1990, [8] - TBS, 2002) și engleze ([9] - Holy Bible, NIV, 1987);

2. Traducerea [2], Good News Bible – Today’s English Version:

„ *The people of Israel left Rephidim, and **on the first day of the third month** after they had left Egypt they came to the desert of Sinai...* – Poporul Israel a părăsit Refidim, și **în prima zi a lunii a treia** după ce au părăsit Egiptul, au venit în deșertul Sinai ... ”, *Ex. 19. 1*;

3. Traducerea [3], THE CHUMASH:

„ *In the third month from Exodus of Children of Israel from Egypt, **on this day**, they arrived at the Wilderness of Sinai...* – În a treia lună de la exodul (ieșirea) copiilor lui Israel, **în aceea zi**, ei au sosit în pustia Sinai. ”, *Ex. 19. 1*.

2. HÂRTIA DE PAPIRUS

În ținutul mlăștinos de la vărsarea Nilului creștea în cantități mari trestia „papyrus”, o specie cu tulpina triunghiulară de o grosime aproximativ egală cu cea a brațului și care poate atinge o înălțime cuprinsă între 2,50 și 5 metri. Planta numită „papyrus” crește și astăzi în Egipt pe marginea râului Nil, până la o înălțime de aproape 4 m.

Trestia „papyrus” era recoltată într-o anumită perioadă a anului și sortată după mărime, grosime și finețe. Apoi tulpinile erau curățate de coaja lor, tăiate la o lungime de 40-50 cm. Hârtia de papirus era confecționată din măduva tulpinii trestiei de papirus. Măduva moale era tăiată în bucăți lungi și subțiri sub forma unor panglici. Fâșiile erau apoi așezate una lângă alta pe o suprafață tare de lemn, suprapunându-se puțin la un capăt. În același mod alte bucăți erau așezate transversal (o structura verticală) peste cea originală. Prin lovire lor cu un ciocan de lemn cele două straturi se lipeau una de cealaltă.

„Foile” astfel lipite se puneau sub teasc pentru a se suda cât mai bine și pentru a primi o suprafață cât mai netedă. Dacă suprafața nu era destul de netedă exista un sistem de netezire cu pietre. După ce suprafața era finisată și marginile erau îndreptate se obținea o „coală de hârtie albă”, dar care cu trecerea timpului se îngălbenea.

Urma sortare după format și calitate și în consecință se stabilea prețul corespunzător. Astfel în funcție de lățime erau 9 sortimente.

Clasa 1 și 2 avea o lățime de aproximativ 24 cm și se numea „augusta” și „liviana” (în cinstea membrilor din casa imperială) și era folosită numai de curtea imperială și de cei mai bogați oameni.

Clasa a 9-a, numită „claudiana” (în onoarea împăratului Claudiu), era formată din 3 foi de papirus, având înălțimea de 35 cm, iar lățimea de 20 cm. Pe ea se putea scrie pe ambele părți, întrucât amândouă aveau structura verticală. Din acest motiv era cea mai scumpă hârtie.

Clasa a 5-a avea o lățime de 18 cm, iar a 6-a avea o lățime de 14 cm.

Foile din aceeași clasă sunt fixate apoi una în continuarea celeilalte și erau înfășurate în jurul unui băț. Sulul astfel format poartă, în grecește, numele de *biblos* (de unde și cuvântul Biblie), putând avea până la 10 metri lungime. (*continuare în pagina 13*)

Acest verset este însoțit de următorul comentariu:

„ În the third month. This took place on the first day of Sivan, the thrid month [Nissan, Iyar, Sivan] from the Exodus, which took place în Nissan. Instead of beginning this narrative with verse 2, in normal Scriptural style: They journeyed from Rephidim and arrived at the Wilderness of Sinai, the Torah tells us immediately which month it was and how much time had elapsed since the Exodus. This is to suggest that the ensuing days and weeks had been filled with impatient anticipation of the day they would finally reach Sinai. And when they arrived and saw the mountain where they would receive the Torah, they encamped immediately, without concern for comfort, food, or water. – În a treia lună.

Aceasta a avut loc în prima zi a lunii Sivan, a treia lună [Nisan, Iyar, Sivan] de la Exod, care a avut loc în Nisan. În loc de începutul acestei relatări cu versetul 2, în stilul normal al Scripturii: Ei au călătorit de la Refidim și au sosit în pustia Sinai, Tora spune imediat care lună a fost și cât de mult timp a trecut de la Exod. Aceasta este să sugereze că asigură zilele și săptămânile au fost pline (complete) cu nerăbdare anticipație ziua când ei în final vor ajunge la Sinai. și când ei au sosit și au văzut muntele unde ei vor primi Tora, ei au campat imediat, fără a se preocupa de confort, hrană și apă.”;

4. Traducerea [4], Nitzulescu:

„În **ântăia di din luna a trei** după eșirea fiilor lui Israel din Egipt, totu într'aceiași di veniră ei in pustiiul Sinai...”, Ex. 19. 1;

5. Traducerea sinodală [5], ortodoxă (Biblia bogată):

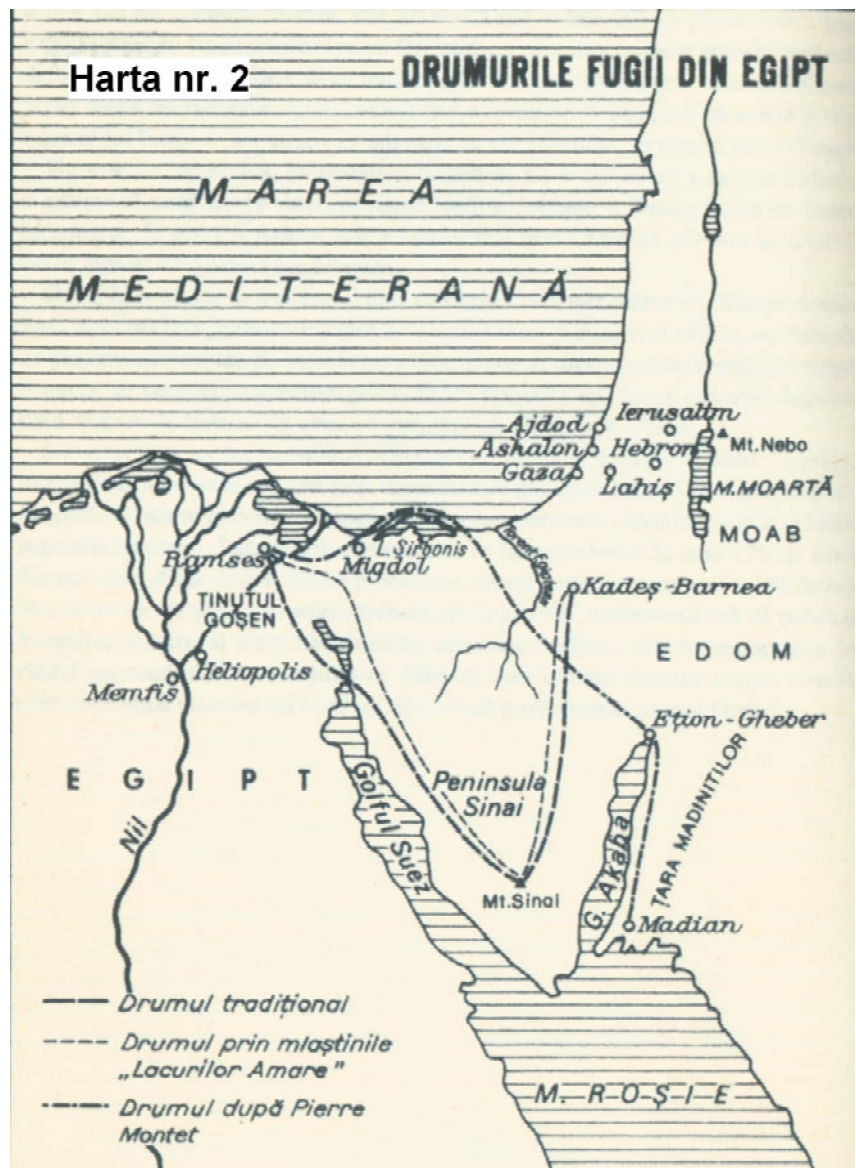
„Iar în luna a treia de la ieșirea fiilor lui Israel din pământul Egiptului, chiar **în ziua de lună plină**, au ajuns în pustia Sinai.”, Ex. 19. 1.

Vedem o diferență esențială, se spune că Israel a sosit la muntele Sinai în ziua de lună plină. Deoarece Calendarul Biblic este un calendar solar-lunar, începutul lunilor din el este fixat la lună nouă, ziua de lună plină fiind la mijlocul lunii. Această diferență apare deoarece la baza traducerilor ortodoxe stă Septuaginta, față de Vulgata sau chiar Biblia ebraică a traducerilor protestante;

6. O nouă traducerea sinodală [6], ortodoxă, făcută de fostul ierarh Bartolomeu Valeriu Anania (eu nu am decât prima parte Pentateuhul - primele cinci cărți a Vechiul Testament, echivalentul Torei):

„Iar în cea de a treia lună de la ieșirea fiilor lui Israel din țara Egiptului, **în chiar ziua aceea**¹¹⁶ au ajuns ei în pustia Sinai.”, Ex.19.1.

Nota 116 precizează: „Dată

Cenușa vacii roșii

Deși Templul (inclusiv a lui Irod) a fost distrus iudaismul a hotărât (în special Maimonide) că locul unde a fost Templul este SFÂNT, Șehina (Slava lui Dumnezeu) fiind încă prezentă acolo. Dar a te apropia de Templu presupune (în modul cel mai strict posibil) să nu fii într-o stare de necurăție. Iar pentru a fi curat, în iudaism, este nevoie de cenușa vacii roșii. Ea trebuia să fie "roșie" în întregime; dacă numai **două fire** de păr nu erau roșii, ea nu era bună. Autoritățile rabinice nu au ajuns la un acord privind numărul de vaci roșii sacrificate: 7 sau 9. După distrugerea Templului a fost imposibil să se prepare o nouă cenușă, iar cea existentă s-a epuizat. Autoritățile rabinice consideră că purificarea (curățirea) o va face numai Mesia care va sacrifica (jertfi) cea de zecea vacă roșie. Deoarece de îndelungat timp evreii nu au mai practicat purificarea, rabinii opinează că toți evreii la ora actuală sunt necurați din punctul de vedere al ritualului religios (iudaic). Este una din regulile care "amuză" pe ne-evreii, dar adevărații iudei deși totdeauna se roagă la "Zidul plângerii", începând de prin 1520 nu s-au mai închinat dincolo de el. Mai mult, pe iudeii credincioși, după războiul din 1967, când Ierusalimul fost eliberat, nimic nu i-a putut face ca să pășească pe zona unde a fost Templul. Aceasta în ciuda faptului că rabinii au căutat să găsească cele mai ingenioase raționamente, dar care până la urmă au hotărât că întreaga zonă să rămână interzisă pentru evreii care țin la credința lor. Respectarea acestei interdicții de un număr impresionant de evrei, cu toată marea lor dorință de a merge în zona templului, arată, printre multe altele, un mod de a se teme de Dumnezeu. Lucru mai puțin obișnuit la un număr din nefericire prea mare de creștini care au numai "har", dar nu și legi și mai ales frică de Dumnezeu.

de pe munte și în zilele de 4 și 5 Sivan sfințește poporul pentru ca în 6 Sivan să poate primi tablele legii, Ex. 19. 14, 15.

„A treia zi dimineața ...” (Ex. 19. 16), într-o atmosferă corespunzătoare DOMNUL vorbește poporului Israel (Ex. 16-25), cum va face prin Duhul Sfânt peste aproape 2000 de ani când a avut loc Botezul cu Duhul Sfânt.

Despre acestea lucruri am vorbit deseori. M-am bucurat în Duhul Sfânt când ulterior le-am găsit prezentate și în lucrarea [3], THE CHUMASH, paginile 401-407. În [3] se arată unele interpretări eronate a

imprecisă, se crede că cea exactă a dispărut din vechile manuscrise ebraice.” Personalitate de înaltă cultură, Bartolomeu Anania a sesizat diferențele între textul masoretic și Septuaginta, propunând ipoteza de mai sus.

Analizând traducerile pe care le am, și bazându-mă pe textul ebraic și comentariile rabinice, evident cele mai pertinente, de altfel ne-excluse total de către traducerile creștine, putem afirma că în prima zi a lunii Sivan copiii lui Israel au ajuns la muntele Sinai.

În spațiul acestui articol voi prezenta pregătirile pentru primirea Legii și astfel vom găsi și data când ea a fost dată oamenilor.

A doua zi, adică în 2 Sivan, Moise s-a suit pe munte unde DOMNUL i-a vorbit. Apoi Moise se întoarce la popor care spune că va face tot ce a zis DOMNUL. Toate acestea fapte sunt relatate în Ex. 19. 3-6. În a treia zi dimineața, Moise se urcă din nou pe muntele Sinai pentru a-i spune DOMNULUI cuvintele poporului, Ex. 19. versetul 8 ultima parte. În versetul 9 prima parte Dumnezeu îi spune că: „Iată, voi veni la tine într-un nor gros, pentru ca să audă poporul când îți voi vorbi, și să aibă totdeauna încredere în tine.”. Moise se întoarce la popor și spune cuvintele DOMNULUI. În dimineața de 4 Sivan, Moise se urcă din nou pe munte, Cel Prea Înalt îi dă alte instrucțiuni pentru primirea Legii, printre care și cerința ca poporul să se sfințească „azi și mâine” (Ex. 19. 10), pentru a fi gata a treia zi pentru marele eveniment, Ex. 19. 11. Moise se pogoară

precizări zilei când s-a dat Legea.

Sperăm, în alt context, să dezvoltăm problemele care sunt ridicate în textul din Exodul capitolul 19. Să subliniem două dintre el. În primul rând pentru întâmpinarea unei sărbători sunt necesare trei zile de sfințire și noi, Biserica lui Dumnezeu, respectăm acest lucru.

Darea Legii în data de 6 Sivan este recunoscută de poporul Israel și în mare parte de lumea creștină.

Măreția acestui eveniment ne cutremură. Biblia, insuflată de Duhul Sfânt, a fost scrisă prin mâna multor autori. Cel mai important dintre ei, Dumnezeu scrie cu însăși mâna lui tablele legii și oamenii spun că a greșit, că legea nu mai trebuie, că Sabatul s-a desființat și aceasta în numele religiei. Greu de comentat...

Biserica lui Dumnezeu a considerat, consideră și va considera ca sfinte cuvintele scrise de însăși mâna lui Dumnezeu pe tablele legii și le va respecta și împlini. Comunitatea noastră consideră că păzirea cu sfințenie a poruncilor lui Dumnezeu este datoria fiecărui om. În plus, în 6 Sivan vom prăznui Sărbătoarea Cincizecimii, ca ziua în care s-a dat Legea lui Dumnezeu.

Ne propunem totuși să prezentăm, fie și succint, evenimentul primirii legii. Astfel în Sărbătoarea Cincizecimii:

1. DOMNUL Dumnezeu a încheiat pe Sinai un Legământ cu poporul Israel, cunoscut sub denumirea de Vechiul Legământ, deoarece este prezentat în Vechiul Testament;

2. Cel Prea Înalt a dat cele zece porunci, inclusiv Sabatul său cel sfânt, la toți oamenii, nu numai la Israel (*Ecl. 12. 13*);

3. Cel Atotputernic a dat Legea lui Dumnezeu, inclusiv sărbătorile sale sfinților și dreptilor săi. Legea lui Dumnezeu este înțelepciunea noastră în fața popoarelor (*Deut. 4. 6*);

4. Tot pe Sinai, Israel a primit un set de legi, preoția levitică și locașul pământesc de închinare pe bază de jertfe de animale, toate valabile numai până la venirea lui Mesia.

Esențial în acest paragraf este că tot în 6 Sivan, la Sărbătoarea Cincizecimii, s-a dat Legea lui Dumnezeu și că DOMNUL Dumnezeu a făcut un Legământ cu poporul Israel. În plus dacă la precedentul Legământ cu Noe, Cel Prea Înalt se angaja ca oamenii să aibă cele necesare vieții, la acest Legământ Cel Atotputernic reamintea dreptatea Sa prin cele zece porunci și făcea de cunoscut sărbătorile Sale care au un rol preeminent în planul de mântuire.

(**Hârtia de papirus**, continuare din pagina 10)

Hârtia de papirus era cel mai întrebuițat și cel mai ieftin material de scris. Centrul principal de fabricație al hârtiei de papirus era orașul Fajun, din Egiptul de Nord. Hârtia ieftină se mai producea și în localitatea Sais, tot din Egipt.

O simplă notă sau o scriere scurtă se putea scrie pe o unică foaie de papirus. Scrierile de literatură sau cele de știință aveau nevoie de un număr mai mare de foi de papirus care se lipeau una de marginea dreaptă a celeilalte, atâtea, câte erau necesare, rezultând o panglică lungă de hârtie de papirus, numindu-se „*volumen*”. În scopul păstrării pe un timp cât mai îndelungat, panglica de papirus se înfășură de obicei cu scrisoarea înăuntru, în jurul unui băț cilindric, care se lipea pe marginea dreaptă a ultimei foi de papirus. Volumele de papirus aveau diferite mărimi, dar dacă era o operă mai mare ea se întindea pe două sau mai multe volume de papirus. Volumele care conțineau o operă erau legate cu curele, fixate de capetele bețelor cilindrice și se păstrau în cutii special construite în rafturile unei biblioteci.

Pe hârtia de papirus scrierea se făcea în coloane și de aceea se numea scriere colometrică. În limba greacă se scria de la stânga la dreapta, literă cu literă, separat. Pentru scris se folosea un condei care se înmuia într-o cerneală făcută dintr-un amestec de gumă și funingine. Mai târziu a fost înlocuită cu cerneala pregătită din gogoșe de ristic.

O singură rolă cuprindea o operă. În biblioteca din Alexandria, opera lui Platon, numită „*Banchetul*” era scrisă pe 56 de pagini (foi), fiecare a 36 de rânduri, o linie având 3,4 inci (1 inch =2, 54 cm).

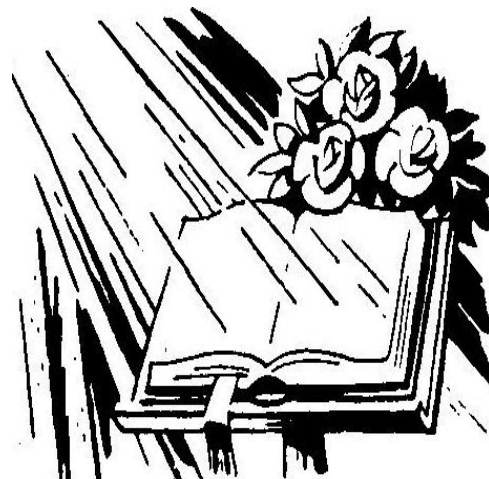
Cel mai lung papirus recunoscut este marele "*Papyrus Harris*", care datează de prin anii 1160 î.Hr. și este lung de 40 inci și se găsește în muzeul britanic din Londra.

În vechime puțini știau să scrie, erau unii care aveau „meseria de scriitori. De obicei acest lucru îl făceau sclavi numiți scribi. Unii dintre acești scribi puteau scrie după dictare și se numeau **tahigrafi**. Ei făceau o serie de prescurtări și aveau multe semne speciale. Pentru aceasta notițele se transcriau inteligibil de către alți sclavi numiți **caligrafi**. Acest text era comparat cu notițele originale pentru corectare de către **corectori**. Urmau apoi **bibliografii**, care *volumen-ul* (cartea) cum am arătat mai sus.

4. Sărbătoarea Cincizecimii în Noul Legământ

O sărbătoare, cum mereu am spus, marchează comemorarea unui eveniment. Noul Testament ne arată că la Paștele DOMNULUI a murit Fiul Său. Apoi în zilele praznicului Azimelor se desfășoară alte lucrări minunate a lui Mesia cu accentul pus pe mântuirea noastră și învierea Domnului Isus Christos. Toate acestea sunt evenimente mari, demne de a fi comemorate prin sărbători. Cartea Faptele Apostolilor în capitolul doi ne relatează despre un alt mare eveniment din planul de mântuire, pogorârea Duhului Sfânt. Să cităm: „În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. 2. Deodată a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic, și a umplut toată casa unde ședeau ei. 3. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei, și s-au așezat câte una pe fiecare din ei. 4. Și toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească.”, *Fapt.Ap.1. 1-4.*

Prin aceasta s-a împlinit făgăduința, promisiunea Mântuitorului că nu ne va lăsa orfani și că ne va trimite Duhul Sfânt care ne va călăuzi în tot adevărul.

Asia la care se face referință în Noul Testament este o provincie a Imperiului Roman și nu întreg continentul ASIA.

PROVINCILE ASIEI MICI ȘI CELE ȘAPTE BISERICI ALE ASIEI

Având în vedere cele spuse până aici, nu întâmplător evenimentul, pogorârii Duhului Sfânt a avut loc, după cum este scris, în Sărbătoarea Cincizecimii. Această este o mare lucrare a DOMNUL Dumnezeu privind mântuirea noastră și se pune întrebarea dacă, fiind o sărbătoare Cel Prea Înalt a trimis Duhul Său, sau deoarece era planificat înainte de veșnicii ca Biserica Sa să fie botezată cu Duhul Sfânt, în cinstea acestui mare eveniment s-a pus data de 6 Sivan ca Sărbătoare a DOMNULUI. Într-o familie, până nu se naște un copil pentru a ști exact ziua în care s-a născut, nu i se poate sărbători aniversarea nașterii. Într-o țară mai întâi au loc evenimente importante în istoria ei și apoi ele sunt comemorate și glorificate prin sărbători naționale. Altfel stau lucrurile privitor la Sărbătorile lui Dumnezeu. El, Cel Atotputernic, a planificat din veșnicii evenimentele și pentru comemorarea lor tot din veșnicii a pus zile în care să fie prăznuite. Deci, din veșnicii, Cel Prea Înalt a

hotărât ca pogorârea Duhului Sfânt să fie într-o zi de 6 Sivan și a decretat această zi ca sărbătoare. Apoi Sărbătorile Sale, Dumnezeu le-a făcut de cunoscut oamenilor, și sfinții Săi le-au prăznuit începând cu Adam. Prin urmare, crezând în promisiunea lui Mesia că vor primi Duhul Sfânt și respectând cu sfințenie Sărbătorile DOMNULUI, apostolii se aflau, după cum cerea Legea, în sărbătoare la Templul din Ierusalim.

Nu de puține ori am auzit că 120 de ucenici au botezați cu Duhul Sfânt în evenimentul la care facem discuție.

Ne interesează să stabilim locul și numărul celor botezați cu Duhul Sfânt.

După înălțarea Domnului Isus Christos la Tatăl, apostoli s-au întors în Ierusalim și au intrat în odaia de sus, locul lor obișnuit de adunare, *Fapt. Ap. 1. 12,13*. Odaia de sus este locul unde Mesia a instituit Paștele Noului Legământ și conform studiilor făcute putem vedea poziționarea ei pe Harta nr. 4. Am întâlnit păreri că botezul cu Duhul Sfânt ar fi avut loc în odaia de sus. Vom arăta că mărețul eveniment a avut loc la Templul din Ierusalim. Pentru aceasta să remarcăm:

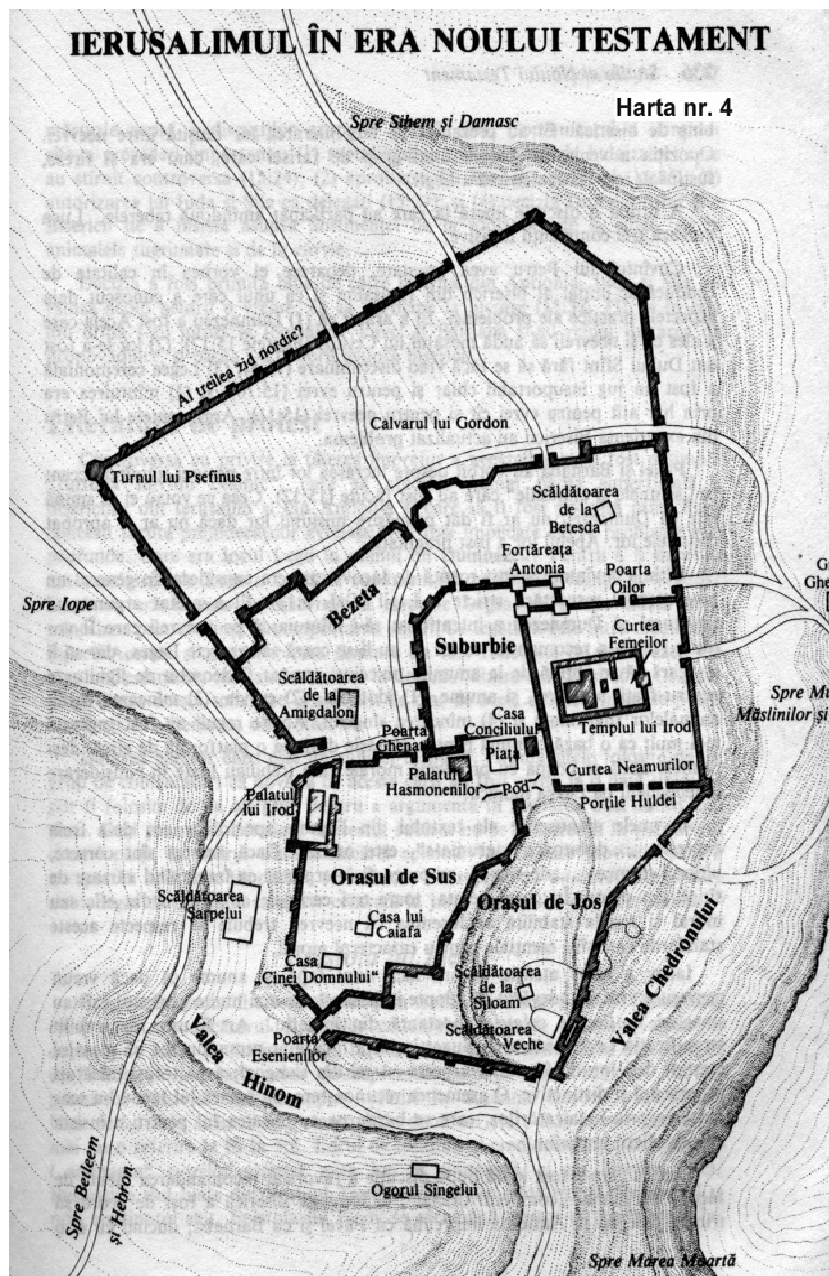
1. Fiindcă apostoli nu primiseră încă Duhul Sfânt ei se conformau Legii lui Moise, și se încadrau în cerința ca de trei ori pe an să fie la Ierusalim, la Templu, mai ales că de fapt „*Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi...*”, *Fapt. Ap. 2. 46*;

2. Deoarece în momentul botezului cu Duhul Sfânt, s-a făcut un zgomot „*ca vâjâitul unui vânt puternic*”, mulțimea s-a adunat la locul respectiv. Să notăm că suntem în Sărbătoarea Cincizecimii, dimineață, al treilea ceas din zi (corespunzător orei 9 dimineața de la noi – *Fapt. Ap. 2. 15*);

3. Conform cerințelor legii, poporul, inclusiv cei veniți din diasporă, trebuia să fie la Templu pentru slujba sărbătorii. Apostoli erau și ei la Templu tot pentru slujba duhovnicească. Privind harta, dacă pogorârea Duhului Sfânt ar fi fost în odaia de sus, observăm că de la casa cu odaia de sus până la Templu, unde era poporul adunat, era o distanță mare și deci mulțimea nu ar fi putut nici să audă, nici să vadă evenimentul;

4. Petru și Ioan se suiau la Templul din Ierusalim la poarta numită „Frumoasa” (*Fapt. Ap. 3. 2*). Acesta era locul lor preferat și probabil pentru toți apostolii. În acest caz fiind la Templu, poporul adunat a putut și să audă și să vadă

Mi-e dor. . .

CATI MÂNZAN

Mi-e dor. . .

Mi-e dor de *locul* unde am lăsat
A mea corabie cu mrejele-aruncate,
De ochii care-atunci m-au săgetat
Cu-a *Dragostei* priviri preafermecate.

Mi-e dor. . .

Mi-e dor de primul *drum* cu Dumnezeu
Ce-avea ca țintă numai nemurirea,
Pe care-am mers cântând doar El și eu,
Aflând întâia oară ce-i *Iubirea*.

Mi-e dor. . .

Mi-e dor de casa Ta Iesus iubit,
În care m-ai primit la început,
În care *Dragostea* mi-ai dăruit,
În care prima oară am crezut.

Mi-e dor. . .

Dar cel mai mult mi-e dor de *Tine*,
A mea eternă *Dragoste*-ntrupată!
Doar Tu ai mai privit cu drag spre mine,
Și Tu mi-ai dat *Iubirea* toată-odată!

evenimentul pe care-l discutăm;

5. Știm că în urma predici apostolul Petru din Sărbătoarea Cincizecimii la numărul ucenicilor s-au adăugat trei mii de suflete; era necesar ca evenimentul botezului cu Duhul Sfânt să fie un eveniment public, care să miște mulțimea. Deci el nu putea avea loc undeva într-un colț al Ierusalimului, ci numai la Templu unde era poporul era adunat;

6. Printre cei care sunt martori la pogorârea Duhului Sfânt sunt evreii din diasporă și prozeliții, care au venit la Ierusalim să se închine la Templu în timpul sărbătorii, nu să se plimbe prin locuri dosnice;

7. Casa unde era odaia de sus nu era o sinagogă. În acele vremuri slujba se făcea la Templu sau la o sinagogă. La acel moment nu era încă pus în practică principiul „*Căci acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” (Mat. 18. 20); deci nici un evreu credincios nu-și permitea să stea acasă și să se închine.

Pe baza punctelor de mai sus, putem spune cu siguranță că botezul cu Duhul Sfânt a avut loc la Templul din Ierusalim.

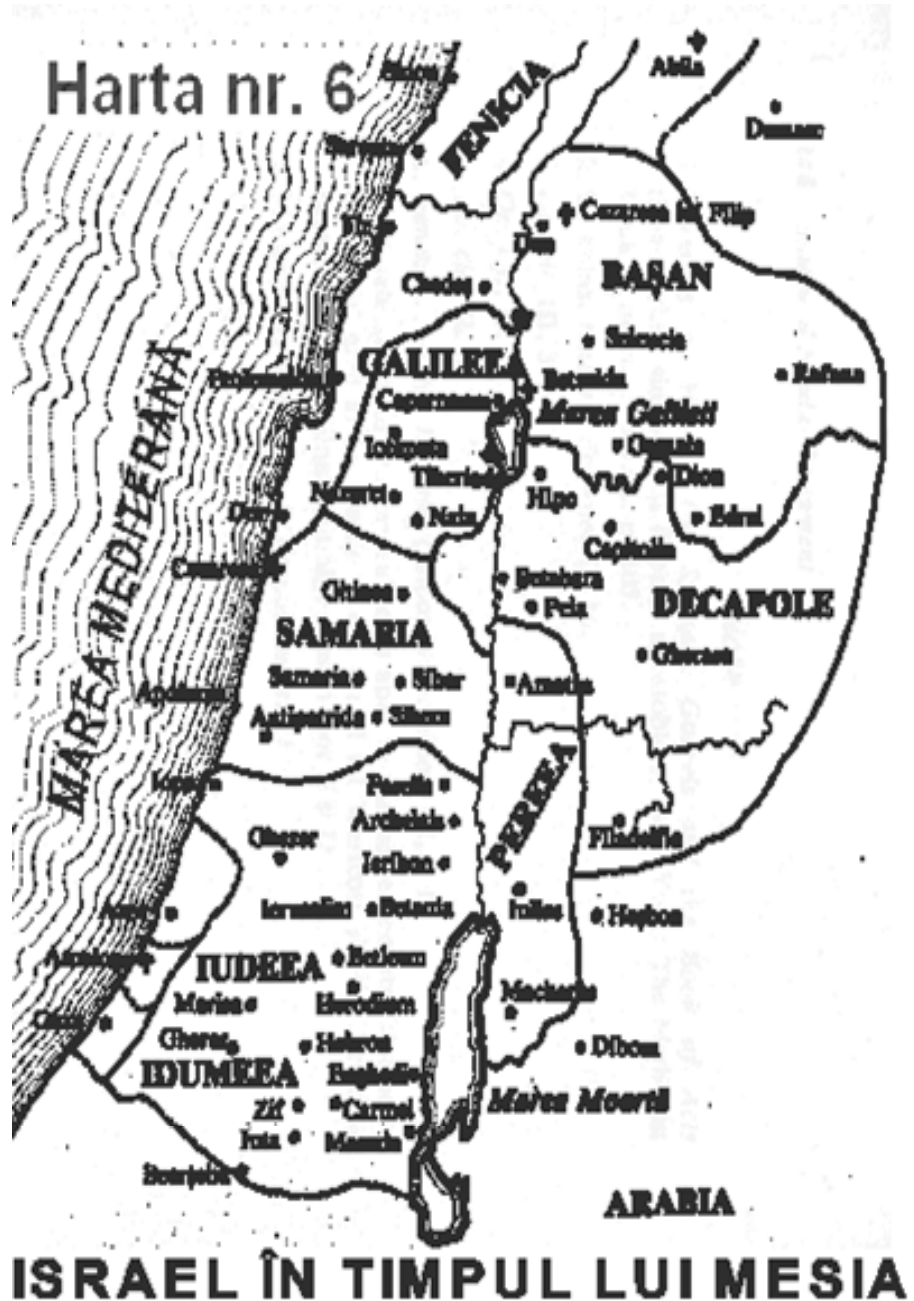
Cum am amintit, o altă idee ne-biblică des întâlnită este că peste 120 de ucenici în aceea Sărbătoare a Cincizecimii, s-a pogorât Duhul Sfânt. Să

analizăm cum prezintă Noul Testament acest eveniment:

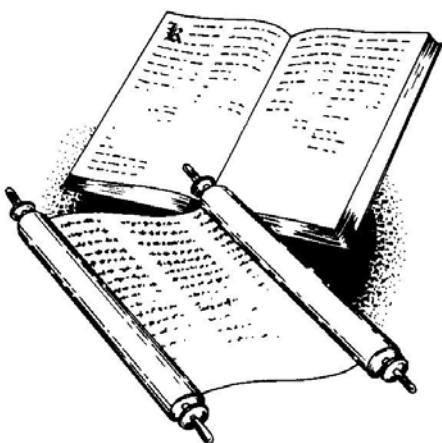
1. În acele timpuri poporul nu ședea pe scaune la slujba de închinare, cum este în zilele noastre. Dacă în Biblie se spune că Petru și ceilalți apostoli s-au ridicat, însemna că erau la slujba de închinare de la Templu și erau pe genunchi, sau că în momentul pogorării Duhului Sfânt s-au pus pe genunchi. Biblia spune că: „14. Atunci Petru s-a sculat în picioare cu cei unsprezece...” (Fapt. Ap. 2. 14). Vedem că în Noul Testament se spune că numai 12 persoane s-au ridicat în picioare. Dacă ar fi fost 120 de persoane botezate, toate 120 ar fi trebuit să se ridice în picioare o dată cu apostolul Petru;

2. Momentul botezului cu Duhul Sfânt a fost însoțit de vorbirea în alte limbi. Regula pe care Biblia ne-o spune privind vorbirea în alte limbi este să nu vorbească toți odată, ci „să vorbească numai câte doi sau cel mult trei, fiecare la rând: și unul să tălmăcească.”, 1 Cor. 14. 27. În acea sărbătoare sigur s-a vorbit pe rând, altfel imaginați-vă că 120 de oameni ar începe să vorbească în diverse limbi omenești pe care nu le cunosc. A fi fost o hărmălaie și nu s-ar fi înțeles nimic, pe când Biblia spune „Cum dar îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut? ... îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu!”,

Fapt. Ap. 2. 8, 11. Dacă au vorbit numai cei 12 apostoli și ei pe rând, evident că s-a putut înțelege mesajul cu „lucrurile minunate ale lui Dumnezeu” pe care Duhul Sfânt l-a spus în auzul poporului adunat;

3. Dacă ar fi fost 120 de ucenici care au fost botezați, deoarece „... toți s-au umplut de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, ...”, și s-a vorbit pe rând, dacă fiecare a vorbit numai 1 minut rezultă 120 de minute, adică 2 ore și este de ne-acceptat că mulțimea a stat atât de mult timp să asculte. Dacă însă au fost numai cei 12 apostoli, fiecare ar fi putut vorbi ceva mai mult de un minut, un timp de ceva mai bine de 12 minute este convenabil pentru un astfel de eveniment;

4. Biserica lui Dumnezeu este așezată pe temelia celor 12 apostolilor și nu pe 120 de ucenici.

Putem concluziona, pogorârea Duhului Sfânt s-a făcut numai peste cei 12 apostoli și a avut loc la Templul din Ierusalim.

În precedentele paragrafe am arătat evenimente mari care au avut loc în această zi de 6 Sivan. Datorită spațiului limitat în revistă vom prezenta, chiar dacă numai enumerăm, evenimentele duhovnicești care s-au petrecut în Sărbătoarea Cincizecimii.

La Sărbătoarea Cincizecimii din anul jertfei de pe Golgota a Fiului lui Dumnezeu, a avut loc Botezul cu Duhul Sfânt prin care s-a încheiat Noul Legământ cu poporul pe care Cel Prea Înalt l-a ales din toată omenirea ca să-i formeze Biserica Sa.

Prin urmare la această sărbătoare DOMNUL Dumnezeu, prin Fiul Său, a făcut:

1. Botezul cu Duhul Sfânt;
2. S-a născut un nou popor, Biserica lui Dumnezeu sau Mireasa Mielului;
3. Cu acest popor, DOMNUL a încheiat Noul Legământ;
4. În Noul Legământ Cel Prea Înalt scrie în inima ucenicilor Săi Legile și poruncile Sale, prin Duhul Sfânt;
5. Instituie preoția Marelui Preot Christos și slujba Evangheliei;
6. Legea lui Moise își încetează valabilitatea (vezi și articolul *Legea lui Dumnezeu*);
7. Noul Testament completează Vechiul Testament în prezentarea Planului de mântuire.

Înainte de a încheia acest paragraf, să notăm faptul că Sărbătoarea Cincizecimii a continuat să fie prăznuită în timpul Bisericii primare. Astfel în Faptele Apostolilor se spune: „ *Pavel se hotărâse să treacă pe lângă Efes, fără să se oprească aici, ca să nu piardă vremea în Asia; căci se grăbea ca, dacă-i va fi cu putință, să fie în Ierusalim de ziua Cincizecimii.* ”, *Fapt. Ap. 20. 16.*

Darurile DUHULUI SFÂNT

1. Înțelepciune;
2. Cunoștință;
3. Credință;
4. Darul tămăduirilor;
5. Puterea să facă minuni;
6. Prorocia;
7. Deosebirea duhurilor;
8. Vorbirea în felurite limbi;
9. Tălmăcirea limbilor.

1 Cor.12.8-10

Roadele DUHULUI SFÂNT

1. Dragostea;
2. Bucuria;
3. Pacea;
4. Îndelunga răbdare;
5. Bunătatea;
6. Facerea de bine;
7. Credincioșia;
8. Blândețea;
9. Înfrânarea poftelor.

Gal.5.22,23

DECALOGUL

I
Eu sunt Dumnezeuul veșnic.
Din Egipt Eu te-am chemat.
Eu te-am scos din grea robie,
Libertate Eu ți-am dat.
Eu sunt Dumnezeuul care
Am creat cu-al Meu cuvânt
Câte-n jurul tău se află:
Cer și mare și pământ.

II
Altor zei afar' de Mine
Tu genunchii să nu pleci.
Nu ciopli din lemn sau piatră
Chip de zei schilozi și reci.

III
Nu lua, că-i grea pedeapsă,
AL Meu nume în deșert,
Și de vorba mincinoasă
Te ferește, că nu iert.

IV
Vei lucra doar șase zile,
Dar a șaptea nu-i a ta.
Domnului i se cuvine.
Deci sfințește-i Sâmbăta.

V
Mama ta și-al tău părinte
Care-n viață te-au chemat,
Să-i cinstești întotdeauna,
Că trai lung îți va fi dat.

VI
Viața-aproapelui e sfântă.
Nu-i răpi ce nu-i poți da.
De ucizi, în veci te paște
Ura și pedeapsa Mea.

VII
Din a cumpătării cale
Nu te-abată gândul rău,
Te păzește toată viața
De orgie și desfrâu.

VIII
Iată marea Mea poruncă:
Pâinea ta numai prin muncă.
Lipsuri, foame dacă 'nduri,
Să le rabzi, dar să nu furi.

IX
Mincinoasă mărturie
Să nu afle limba ta;
Altuia de sapi o groapă,
Însuți vei cădea în ea.

X
Nu pofti ce vezi la altul,
Și de-i altul mai bogat,
Să nu porți în suflet rană.
Pizma-i cel mai greu păcat.

Versuri de A. Axelrard

6. Considerații privind botezul cu Duhul Sfânt

În prezentarea din paragraful de mai sus am amintit deja de Botezul cu Duhul Sfânt. Ne propunem să vedem când spune Biblia ca a avut loc.

În evanghelii și în Faptele Apostolilor ni se raportează despre acest eveniment. Vom cita:

1. „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.*”, *Mat. 3. 11* – deci botezul cu Duhul Sfânt urmează să aibă loc în viitor;

2. „*Ioan propovăduia, și zicea: „După mine vine Cel ce este mai puternic decât mine, căruia eu nu sunt vrednic să mă plec să-I dezleg curelele încălțămintelor.* 8. *Eu, da, v-am botezat cu apă; dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt.*”, *Mc. 1. 7, 8* – din nou se precizează că evenimentul va avea loc în viitor;

3. „*Ioan, drept răspuns, a zis tuturor: „Cât despre mine, eu vă botez cu apă; dar vine Acela care este mai puternic decât mine, și căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțămintelor. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.*”, *Lc. 3. 16* – „vă va boteza” - indică tot un moment viitor;

4. „*Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt.*”, *Fapt. Ap. 1. 5* – din nou este vorba că botezul cu Duhul Sfânt urmează să aibă loc. În plus Mesia precizează că el va avea loc peste câteva zile;

5. „*Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup, fie Iudei, fie Greci, fie robi, fie slobozi; și toți am fost adăpați dintr-un singur Duh.*”, *1 Cor. 12. 13* – acest verset precizează că noi toți am fost botezați de un singur Duh, deci evenimentul a avut loc.

Prin urmare, primele patru versete de mai sus precizează că Botezul cu Duhul Sfânt va avea loc în viitor, iar ultimul că a avut loc. Conform celor spuse de Mesia la înălțarea sa (punctul 4 de mai sus) Botezul cu Duhul Sfânt urma să aibă loc peste câteva zile, adică în anul 33 (era noastră). Prima epistolă a apostolului Pavel către Corinteni a fost scrisă în jurul anului 56 după Christos, când Biserica lui Dumnezeu era formată atât din evrei credincioși cât și dintre neamuri venite la pocăință. Prin urmare între acestea două date trebuie să fi avut loc un eveniment important care să marcheze Botezul cu Duhul Sfânt și singura potrivire care există în Sfânta Scriptură este pogorârea Duhul Sfânt din Sărbătoarea Cincizecimii din anul jertfei lui Mesia.

Botezul cu Duhul Sfânt marchează Noul Legământ, încheiat de Cel Prea Înalt cu noul popor format din evrei și neamuri. Privitor la aceasta observăm că:

O estimare a datei, a locului scrierii și cuprinsul cărților Noului Testament

CARTEA	LOCUL	DATA	CAP.	VER SETE
Matei	Palestina / Siria	aram.: 44-45; gr.: 63(?)	28	1071
Marcu	Roma	62-63	16	677
Luca	Ahaia/ Roma	63	24	1151
Ioan	Efes	sf. sec. I	21	879
Faptele Apostolilor	Roma?	63	28	1006
Romani	Corint	57-58	16	433
I Corinteni	Efes	56	16	437
II Corinteni	Macedonia	57	13	256
Galateni	Efes	54-55	6	149
Efeseni	Roma	63	6	155
Filipeni	Efes sau Roma	57 sau 63	4	104
Coloseni	Roma	63	4	95
I Tesaloniceni	Corint	sf. an. 50	5	89
II Tesaloniceni	Corint	51	3	46
I Timotei	Macedonia	64-65	6	113
II Timotei	Roma	66/67	4	83
Tit	Macedonia	64-65	3	46
Filimon	Roma	63	1	25
Evrei	Italia	înainte de 70	13	303
Iacov	Palestina	60-62	5	108
I Petru	Babilon (Roma?)	63-64	5	105
II Petru	?	66-67 (?)	3	61
I Ioan	Efes	sf. sec. I	5	105
II Ioan	Efes	sf. sec. I	1	13
III Ioan	Efes	sf. sec. I	1	15
Iuda	?	70-80 (?)	1	25
Apocalipsa	Patmos/Efes	95	22	405

1. Cel Prea Înalt a încheiat un Legământ cu Noe și prin el cu toată omenirea, fără a mai repeta evenimentul pentru fiecare om născut după acea sărbătoare în care s-a făcut Legământul;

2. DOMNUL Dumnezeu a încheiat un Legământ, cunoscut ca Vechiul Legământ, cu poporul Israel pe muntele Sinai tot într-o zi de 6 Sivan. Și acest legământ a fost încheiat nu numai cu izraeliții prezenți atunci la primirea Legii lui Dumnezeu, ci cu toți evreii care s-au născut după acel eveniment fără ca el să se repete;

3. La fel și în Sărbătoarea Cincizecimii din anul jertfei lui Mesia, botezul cu Duhul Sfânt și Noul Legământ încheiat atunci nu este numai pentru cei 12 apostoli, ci pentru toți cei care în viitor se vor naște din apă și din duh și vor intra în Biserica Sa.

Să mai punctăm ceva privitor la sărbători și la evenimentele pe care le comemorează. În Sabat se comemorează Creațiunea, eveniment care a avut loc o singură dată. La Paști în 14 Nisan comemorăm moartea Fiului lui Dumnezeu, eveniment care numai o dată a avut loc. În 15 Nisan este prima zi din Sărbătoarea Azimelor când Dumnezeu a scos neamul omenesc din robia păcatului și a morții, din nou eveniment singular. În 16 Nisan sărbătorim învierea Domnului Isus, care tot o singură dată a avut loc. Și pentru sărbătorile a căror eveniment nu s-a împlinit avem același lucru. De exemplu, la Sărbătoarea Trâmbiței va avea loc întâia înviere și răpirea Bisericii, tot eveniment unic. Deci, este conform tipicului marilor lucrări a lui Dumnezeu, ca toate evenimentele sale mărețe din planul de mântuire să aibă loc o singură dată.

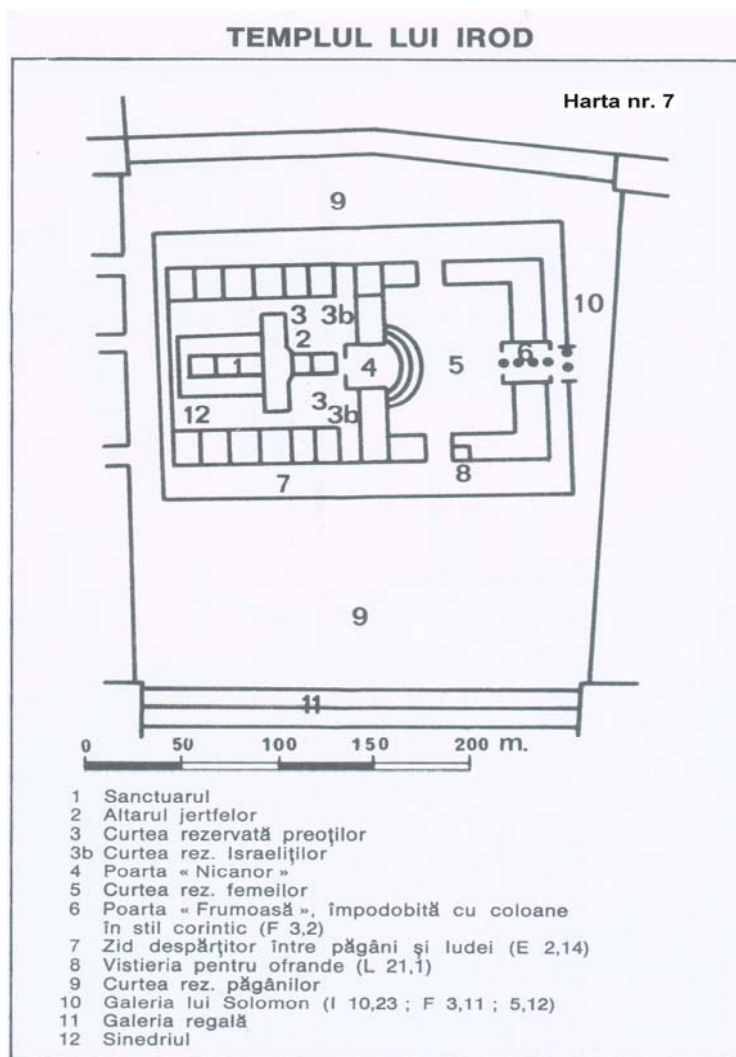
Din toate cele spuse în acest paragraf putem concluziona temeinic că Botezul cu Duhul Sfânt a avut loc o singură dată. Aceasta este linia biblică și noi așa trebuie să mărturisim.

Faptul că Botezul cu Duhul Sfânt a avut loc o singură dată nu schimbă alte adevăruri biblice. Astfel vorbirea în alte limbi a continuat și după acea sărbătoare și a fost un dar care l-au avut mulți alți credincioși, inclusiv dintre neamuri.

Atunci când s-a pogorât Duhul Sfânt, apostolii s-au umplut de Duhul Sfânt. În Noul Testament se spune: „După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt, și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.”, *Fapt. Ap. 4. 31*. Deci după Botezul cu Duhul Sfânt și după ce apostolul Petru și Ioan vindecă ologul la poarta „Frumoasă”, ucenici la o rugăciune s-au umplut de Duhul Sfânt. Este biblic și tot atât de necesar astăzi ca atunci, ca noi să cerem să fim umpluți de Duhul Sfânt.

Apostolul Pavel spune efesenilor: „Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El, și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit”, *Ef. 1. 13*. Deci credincioși din Efes după ce au auzit Evanghelia au crezut în Domnul Isus Christos și în baza credinței și ascultării lor au fost pecetluiți cu Duhul Sfânt. Rămâne ca toți credincioși, inclusiv cei din zilele noastre să stăruie pentru a fi pecetluiți cu același Duh.

Nu putem spune în spațiul acestui articol toate valențele Duhului Sfânt. Nădăjduim ca într-un studiu viitor, prin bunătatea lui Dumnezeu și călăuzirea Duhului Sfânt să evidențiem cât mai mult din complexitatea lucrării Duhului Sfânt în Biserica lui Dumnezeu.

7. CONCLUZIE

După cum observăm în această zi de 6 Sivan au avut loc următoarele evenimente:

- Salvarea neamului omenesc și Legământul pe care Cel Prea Înalt la încheiat cu omenirea prin Noe;
- Darea Legii pe muntele Sinai și încheierea Vechiul Legământ;
- Botezul cu Duhul Sfânt, nașterea Bisericii și încheierea Noul Legământ.

Toate acestea evenimente sunt importante, mărețe și esențiale în planul lui Dumnezeu de mântuire. Prin urmare, pentru marcarea și comemorarea lor, DOMNUL Dumnezeu a pus Sărbătoarea Cincizecimii.

Ucenicii Săi, Poporul Noului Legământ, fidel învățaturii apostolilor, serbează cu sfințenie toate Sărbătorile DOMNULUI, inclusiv Sărbătoarea Cincizecimii.

Într-o astfel de sărbătoare nu putem face o slujbă duhovnicească fără să citim cele zece porunci, despre care trebuie să amintim cele spuse în Ps. 19. Deoarece Ps. 119 este imnul Legii lui Dumnezeu trebuie să-l onorăm prin Dumnezeu prin citirea lui.

Fiind în prag de sărbătoare, sper ca frații, în slujbele duhovnicești de evanghelizare, să dezvolte și mai ales să completeze cele prezentate de mine, umilul și netrebnicul rob al DOMNULUI Dumnezeu în acest articol. Cel mai mult m-ar bucura dacă s-ar corecta eventualele scăpări sau abateri de la cuvântul biblic.

*Teme-te de Dumnezeu și
păzește
poruncile Lui.*

Amen!

*„DOMNUL să te binecuvânteze,
și să te păzească Biserica lui Dumnezeu
în Numele Domnului Ieșua Mesia,
prin Duhul Sfânt!*

*DOMNUL să facă să lumineze Fața Lui peste tine,
și să Se îndure de tine Biserica lui Dumnezeu
în Numele Domnului Ieșua Mesia,
prin Duhul Sfânt!*

*DOMNUL să-Și înalțe Fața peste tine,
și să-ți dea pacea Biserica lui Dumnezeu
în Numele Domnului Ieșua Mesia,
prin Duhul Sfânt!
AMEN!*

BIBLIOGRAFIE

1. **Cornilescu** - BIBLIA sau SFÂNTA SCRIPTURĂ a VECHIULUI ȘI NOULUI TESTAMENT - Dumitru Cornilescu, 1923
2. **TEV** - Good News Bible – Today's English Version with Concordance, British usage text first published 1978, * New Testament © American Bible Society – 1966, 1971, 1978 * Old Testament © American Bible Society 1973 – BIBLE SOCIETY * COLLINS, Printed in Great Britain – 1987 Creația Divină
3. **THE CHUMASH** - The Stone edition - THE CHUMASH – THE TORAH:

HAFTAROS AND FIVE MEGILLOS WITH A COMMENTARY ANTHOLOGISED FROM THE RABBINIC WRITINGS by Rabbi Nosson Scherman, TRAVEL-SIZE EDITION WITH COMPLETE SABBATH PRAYERS NUSACH SEFARD, Copyright © 2001 by MESORAH PUBLICATIONS, Ltd. – The ArtScroll Series,

4. **I1874** - SĂNTA SCRIPTURĂ A VECHIULUI ȘI NOULUI TESTAMENT, EDIȚIUNE NOUĂ, REVĂDUTĂ DUPĂ TECSTURILE ORIGINALE, ȘI PUBLICATĂ DE SOCIETATEA BIBLICĂ PENTRU BRITANIA ȘI STRĂINĂTATE, TIPO-LITOGRAFIA H.GOLDNER, IAȘI – 1874

5. **BOR** - BIBLIA sau SFÂNTA SCRIPTURĂ, tipărită acum a doua oară, sub îndrumarea și purtarea de grijă a Prea Fericitului Părinte ȚJustinian, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, cu aprobarea Sfântului Sinod, – Editura Institutului Biblic și de Misiune a Bisericii Ortodoxe Române, București – 1975

6. **PEN** - PENTATEUHUL sau CELE CINCI CĂRȚI ALE LUI MOISE, tipărit cu binecuvântarea și prefața

Prea Fericitului Părinte Țeoclist, versiune revizuită după SEPTUAGINTA, redactată și comentată de 20 Bartolomeu Valeriu Anania – Editura Institutului Biblic și de Misiune a Bisericii Ortodoxe Române, București – 1997

8. GBV - BIBLIA SAU SFÂNTA SCRIPTURĂ A VECHIULUI ȘI NOULUI TESTAMENT - Copyright © GBV 1989, 1990 – Gute Botschaft Verlag (GBV) 1989, 1990, West Germany

9. TBS - BIBLIA SAU SFÂNTA SCRIPTURĂ A VECHIULUI ȘI NOULUI TESTAMENT, cu trimiteri – TBS – Trinitarian Bible Society, Copyright © 2002 Trinitarian Bible Society England

9. NIV 1987 / The HOLY BIBLE – NEW INTERNATIONAL VERSION, Containing The Old Testament and New Testament, The Single Column Reference Bible New International Version, Copyright © 1987 by the Zondervan Corporation – Guideposts ® – CARMEL * NEW YORK

Texte pentru slujba duhovnicească din Sărbătoarea Cincizecimii

fr. Cornel Cosma
fr. Teodor, Moț

5- 6 Sivan seara – Timpul de rugăciune la intrarea în sărbătoare:

Ex. 20, Ps1, Ps. 19, Ps. 75, Ps. 84, Ps. 90, Ps. 100, Ps. 101, Ps. 111, Ps. 122, Ps. 132, Ps. 143, Ps. 147, Ps. 148.

6 – Sivan – dimineața – Ora de rugăciune:

Ex. 20, Gen. 8. 15-23, Neem. 9. 13-20, Neem. 9.26-30; Ps. 1, Ps. 19, Ps. 40, Ps. 68, Ps. 78, Ps. 84, Ps. 89, Ps. 104, Ps. 119, Ps. 122, Ps. 132, Ps. 143, Ps. 147, Ps. 148, Pilde 3. 11-26, Pilde 8. 3-21, Pilde 8.22-36, Pilde 9. 1-18.

6 – Sivan – Ceasul al șaselea (al amiezii) – Rugăciunea de încheiere a slujbei dimineții:

Ex. 20, Ps1, Ps. 19, Ps. 75, Ps. 84, Ps. 90, Ps. 100, Ps. 101, Ps. 111, Ps. 122, Ps. 132, Ps. 143, Ps. 147, Ps. 148.

6 – Sivan – dimineața – Slujba duhovnicească de evanghelizare:

Lev. 23. 15-22, Fapt. Ap. 2. 1-13, Fapt. Ap. 2. 14-36, Fapt. Ap. 2. 37-47, 1 Cor. 12. 1-11, 1 Cor. 12. 12-31, 1 Cor. 14. 1-40, Rom. 3. 21-30+Fil. 3. 1-9, Rom. 5. 12-21, Rom. 7. 7-25, Rom. 8. 1-11, Rom. 10. 1-21, Gal. 5. 16-26, Gal. 3. 1-14, Gal. 3. 15-29, Efes. 1. 1-14, Efes. 2. 1-22, Ev. 8. 1-13, Ev. 9. 1-28, Ev. 10. 1-29, Gen. 8. 1-22, Gen. 9. 1-17, Ex. 19. 1-25, Ex. 24. 1-18, Deut. 4. 1-20.

6 – Sivan – ceasul al noulea – Ora de rugăciune:

Ex. 20, Deut. 6-21, Gen. 8. 15-23, Neem. 9. 13-20, Neem. 9.26-30; Ps. 1, Ps. 19, Ps. 40, Ps. 68, Ps. 78, Ps. 84, Ps. 89, Ps. 104, Ps. 119, Ps. 122, Ps. 132, Ps. 141, Ps. 143, Ps. 147, Ps. 148, Pilde 3. 11-26, Pilde 8. 3-21, Pilde 8.22-36, Pilde 9. 1-18.

6 – Sivan – seara (după masă) – Slujba duhovnicească de evanghelizare:

Lev. 23. 15-22, Fapt. Ap. 2. 1-13, Fapt. Ap. 2. 14-36, Fapt. Ap. 2. 37-47, 1 Cor. 12. 1-11, 1 Cor. 12. 12-31, 1 Cor. 14. 1-40, Rom. 3. 21-30+Fil. 3. 1-9, Rom. 5. 12-21, Rom. 7. 7-25, Rom. 8. 1-11, Rom. 10. 1-21, Gal. 5. 16-26, Gal. 3. 1-14, Gal. 3. 15-29, Efes. 1. 1-14, Efes. 2. 1-22, Ev. 8. 1-13, Ev. 9. 1-28, Ev. 10. 1-29, Gen. 8. 1-22, Gen. 9. 1-17, Ex. 19. 1-25, Ex. 24. 1-18, Deut. 4. 1-20.

6-7 Sivan seara – Timpul de rugăciune la ieșirea din sărbătoare:

Ex. 20, Ps1, Ps. 19, Ps. 75, Ps. 84, Ps. 90, Ps. 100, Ps. 101, Ps. 111, Ps. 122, Ps. 132, Ps. 143, Ps. 147, Ps. 148.

Am conceput această listă, inclusiv pentru frații mai noi în credință, pentru ca tematica slujbei Sărbătorii să fie în concordanță cu evenimentele care au avut loc în această zi.

- Acestea texte nu sunt nici exclusive, nici obligatorii;
- Începând cu 4-5 Sabate să înainte sărbătoare, un frate prezbiter își poate face un plan în care să dezbată toate problemele legate de Sărbătoarea Cincizecimii folosind și din textele sugerate mai sus;
- La sărbătoare, un frate oaspete într-o comunitate se va consulta cu fratele prezbiter din loc pentru se coordona cu planul bisericii privind slujba sărbătorii.

Legea lui Dumnezeu

fr. ILIE RENDEȘ

fr. TEODOR MOȚ

Pe lângă Planul de Mântuire, problematica legilor este consistent abordată în Biblie. Să facem o precizare, pe care o vom repeta ori de câte ori vom considera că este nevoie, toate legile din Biblie sunt ale DOMNUL Dumnezeu. El, Cel Prea Înalt, este exclusiv Singurul Legiutor din Univers și comunitatea noastră recunoaște și mărturisește acest lucru.

În rândurile de mai jos vom face o „clasificare” a legilor din Biblie în concordanță cu tematică pe care o reglementează. Nu sunt singurul care a făcut lucrul acesta. Actuala sistematizare a plecat de la ideea fr. Rendeș care, printre altele, a delimitat „Legea lui Moise” de „Legea lui Dumnezeu”; eu am completat această clasificare, încerc să cred exhaustiv.

Dar ideea de a clasifica Legile lui Dumnezeu din Biblie este mult mai veche. Pentru înțelegerea Sfințelor Scripturi, sfinții lui Dumnezeu au căutat, din considerente pedagogice, să grupeze în categorii tematice diverse articole ale Legilor din Biblie. Aș aminti aici pe Moise Maimonide (1135 sau 1128 – 1204, legiutor, filozof, medic, și astronom, cel mai important gânditor al iudaismului medieval) care a împărțit Legea lui Dumnezeu în 613 porunci, 365 porunci negative (una pentru fiecare zi a anului) și 248 porunci pozitive (pentru fiecare componentă a corpului uman). Vom enumera câteva din categoriile în care Rambam (acronimul de la Rabi Moise ben Maimon) a clasificat cele 613 porunci pe care el le-a identificat în Biblie:

PORUNCI POZITIVE (248 porunci)

- A. Rugăciuni și crezuri
- B. Sanctuarul și preoția
- C. Jertfele publice
- D. Jertfele individuale
- Etc.

O prezentare completă a acestei clasificări se găsește în [1/ pag.618] și în [2 / pag.36]. Enumerarea articolelor Legilor lui Dumnezeu scrise în Biblie s-a făcut și de către alți gânditori ai iudaismului. Se presupune că procesul a început încă din perioada gaonică, dar Maimonide a avut o influență foarte mare în religia mozaică, încât a apărut zicala: „De la Moșe (Moise, din Biblie, care a primit legea) pân’ la Moșe (Maimonide), n-a fost altul ca și Moșe (Maimonide)”.

Noi am conceput această clasificare în funcție de scopul și valabilitatea lor. În plus am luat din Biblie denumirea categoriilor importante, prin urmare titlurile de mai jos se regăsesc în sfânta carte. Repet, toate legile sunt ale lui Dumnezeu, El singur este Unicul Legiutor; denumirile pe care le folosim mai jos sunt pentru a ne ajuta la înțelegerea rolului lor. Astfel avem:

I. Legea lui Dumnezeu. Are la bază cele zece porunci și toate legile spiritual-morale existente în Biblie. Include alte capitole mari: „Zeciuiala și să nu te sui cu mâinile goale la sărbătorile DOMNULUI”, „Legea alimentației omului”,

Popor ales

sau

**convorbirea lui Tevie Lăptarul
cu Dumnezeu**

1

În viața asta, potrivită
Pentru borfași, pentru hamani
Mi-ai dat o mână de prieteni
Și-o lume-ntreagă de dușmani!

2

Poți să fii hoț, pungaș, ministru,
Te-njură lumea sau te ceartă...
Doar dacă ești cumva evreu,
O viață-ntreagă nu te iartă!

3

Poți fi mai bun, mai învățat
Și mai cinstit, că nu e greu,
Dar porți teribilul păcat
Că, pur și simplu, ești evreu...

PORUNCI NEGATIVE (365 porunci)

- A. Idolatria, cultele păgâne
- B. Vrăjitoria, relațiile cu idolatri
- C. Hula, profanarea sfântului nume
- Etc.

4

Sar imbecilii să te rupă!
Te-njură ziarele ades!
Te-ar sfâșia și când te pupă!
De-asta, Doamne, m-ai ales?

5

De mii de ani nu avem pace,
Ne mor copiii în război,
Și n-avem liniște de-o viață!
De asta ne-ai ales pe noi?

6

Am vrut și noi puțin, „șalom”,
Cuvânt rostit atât de des...
Dar pacea noastră cu vecinii
N-ai avut timp s-o fi ales...

7

De câte ori a vrut destinul
Ne-a jucat viața la noroc!
Doamne, puteai s-alegi pe alții
Și nu ne supăram deloc!

Legea Necurăției, „Legea privitor la familie”, „Legile proprietății”, „Legile lumii materiale și legile lumii vii sau Legile cerului și pământului”.

8

Antisemiții se agită,
Urlă bezmetic tot ce vrei,
Se-ncarcă lumea cu prostie
Și se descarcă pe evrei...

9

Avem atâtea premii Nobel
Și mari artiști, sub steaua Ta,
Dar nimeni nu ridică glasul
Când ne înjură-o haimana!

10

Poate că lumea joacă teatru:
Privesc la cer și văd noroi,
Sunt generoși cu orișicine
Și democrați! Dar nu cu noi...

11

Când undeva le merge rău,
Când ageamiii fac lumină
Și nu au bani și mor de foame,
Numai evreii sunt de vină!

12

Când se mănâncă între ei,
Când se omoară frați cu frați,
Săracii-ei n-au nici o vină!
Numai evreii-s vinovați!

13

Suntem copiii tăi, o; Doamne,
În casa Ta intrăm smeriții,
Și-atunci de ce ne lași în lume
Pe mâna unor troglodiți?

14

De ce-i înduri pe asasinii
Cei fără lege, fără minte,
Amarnic să ne pângărească
Până și sfintele morminte?

15

Cu noi se răfuiesc întruna
Intelctuali și derbedei,
Dar ce-au cu morții noștri, Doamne?
Ce vină au că-s morți evrei?

16

Tot ce se-ntâmplă-n lumea asta
Catastrofal și ne-nțeleș
E doar și doar din vina noastră!
De asta, Doamne ne-ai ales?

17

Ei pot să facă tot ce vor!
Să poarte zvastici, căști sau fes!
Noi n-avem nici un drept pe lume?
De-asta, Doamne, ne-ai ales?

Legea lui Dumnezeu a fost din veșnicii, este valabilă și în zilele noastre și va continua veșnic, este eternă. Călcarea **Legii lui Dumnezeu** înseamnă păcat. Ea s-a dat omului încă din Eden, datorită călcării ei a trebuit să moară Fiul lui Dumnezeu, și trebuie respectată și după Jertfa Sa.

II. Legea păcatului și a morții. Despre păcat.

Biblia precizează că plata păcatului este moartea. Această lege ne diferențiază esențial de toate celelalte denominații și confesiuni creștine. În esență această Lege prevede acțiunea punitivă ce se aplică pentru călcarea **Legii lui Dumnezeu**.

Pentru restul creștinătății, răscumpărarea neamului omenesc implică moartea unui dumnezeu, în speță a doua persoană a Trinității (lucru presupus, dar care nu este scris în Biblie).

Noi credem că DOMNUL Dumnezeu, Legiutorul Unic și Suprem, este suveran. Deci el știe exact gravitatea oricărei călcări a **Legii Sale**, inclusiv în ce privește păcatul adamic. Astfel prin **Legea păcatului și a morții**, Cel Prea Înalt a hotărât că pentru păcatul lui Adam, pedeapsa cu moartea veșnică să se aplice la întreg neamul omenesc. Dar tot în această **Lege**, El a stabilit prețul corespunzător iertării, și anume jertfa unui om perfect, fără păcat. Deci, conform **Legii păcatului și a morții** nu trebuie să moară un dumnezeu; nu noi stabilim cum trebuie făcută salvarea, prețul a fost pus în această **Lege** și scris în Biblie, care este, după cum știm, jertfa Fiului lui Dumnezeu.

Mesia s-a dezbrăcat de slava dumnezeiască și a luat un chip de rob, fiind „omul” perfect, fără păcat, care s-a jertfit în locul nostru. Și această Lege este eternă. Într-un timp apropiat va apărea studiul nostru complet (deja scris) privitor la această **Lege**.

III. Legea duhului de viață în Hristos Isus.

Despre neprihănire. Această **Lege** reprezintă **Planul lui Dumnezeu de mântuire** are drept componentă principală Sărbătorile DOMNULUI. Este o **Lege** eternă. Prezentarea ei va face obiectul mai multor lucrări ale noastre, unele fiind deja în faza de publicare. Fiecare studiu va avea specificat ce componentă din Planul de mântuire prezintă.

IV. Rânduieii. DOMNUL Dumnezeu îi spune lui Isaac, că tatăl său, *Avraam*, „a păzit poruncile Mele, orânduiriile Mele, și legile Mele.”, *Gen. 26. 5*. Orânduieii sau rânduieii sunt „instrucțiunile de păzirea a **Legii lui Dumnezeu**. De exemplu, porunca cere să păzim Sabatul. Orânduieile sau rânduieile ne precizează cum trebuie păzit. Adică, așa cum scrie în Sfânta Scriptură, traducerea ortodoxă: „*În pricinile nehotărâte, ei trebuie să ia parte la judecată și vor judeca după*

așezămintele Mele și legile Mele vor păzi și toate rânduielile Mele cele pentru sărbătorile Mele și pentru zilele Mele de odihnă le vor păzi cu sfințenie. Ez. 44. 24.
 Și acest subiect este analizat într-un studiu, urmând să-l prezentăm.

V. Legea lui Moise. Evident că Moise nu este „proprietarul” sau „legiuitorul” acestei componente a Legii lui Dumnezeu. „Legea lui Moise” este **denumirea** secțiunii din Legile lui Dumnezeu care în principiu are perioada de aplicabilitate de la „darea Legii” pe muntele Sinai până la jertfa lui Mesia pe Golgota. Prin urmare această este „Legea” despre care se tot vorbește că „s-a desființat”, sau că este „legea veche”. Ea cuprinde: „Legea preoției lui Aaron”, „Legea unui locaș pământesc de închinare”, „Legea jertfelor”, „Legea pedepselor” („Legea talionului” și „Legea pedepsei cu moartea”) și „Învățăături și porunci”. Acestea capitole din „Legea lui Moise” (*repet este denumirea unei clase a Legilor lui Dumnezeu și nu înseamnă că Moise este „proprietarul”*) sunt în concordanță cu ce spune Sfânta Scriptură în: „... *le-ai dat prin robul Tău Moise, porunci, învățăături și o lege.*”, *Nem. 9. 14.* Totuși la acest punct se impune o precizare importantă. La paragraful „Învățăături și porunci” sunt două sub-puncte: „Date în Biblie” și „Adăugate de poporul Israel”. Componentele acestui din urmă punct se regăsesc direct sau indirect în Biblie, dar nici un articol din acest capitol al „Legii lui Moise” nu este dat de DOMNUL Dumnezeu. Tot ce conține acest capitol este adăugat de poporul Israel de a lungul timpului, în special pentru a păzi cât mai bine **Legea lui Dumnezeu.**

„Legea lui Moise”, mai mult s-au mai puțin completă, este respectată de poporul Israel. Nu este problema noastră cum Israel respectă această Lege, noi vom face câteva considerații asupra ei în diverse studii ale noastre în funcție de necesități. Nici un articol al acestei Legi nu este cerut de Biblie să fie păzit de comunitatea noastră.

O expunere schematică a Legilor lui Dumnezeu din Biblie este dată mai jos.

I. LEGEA LUI DUMNEZEU

1. Cele zece porunci
2. Legile spiritual-morale
3. Zeciuiala. **Să nu te sui cu mâinile goale**
 - A. Zeciuiala
 - B. Darul de bună voie
 - C. Împlinirea unei juruințe
 - D. Milostenia
 - E. Primele roade
 - F. Răscumpărarea întâilor născuți
 - G. Penalități
 - H. Roadele Duhului Sfânt
4. Legea familiei
5. Legea alimentației
6. Legile proprietății
7. Legea necurăției
8. Legile științei sau legile cerului și pământului

II. LEGEA PĂCATULUI ȘI A MORȚII. Despre păcat

III. LEGEA DUHULUI DE VIAȚĂ ÎN HRISTOS ISUS. Despre neprihănire

IV. RÂNDUIELI

18

Se uită acru-n pașapoarte,
 La vămi ne purecă ades,
 Noi suntem doar „afaceriști”!
 De-asta, Doamne, ne-ai ales?

19

De asta ne-ai adus pe lume pe lume?
 De asta ne-ai crescut copiii?
 Să tremurăm pentru secunda
 Ce Tu ne-o dai pentru-a trăi?

20

Tu ne-ai dat multe lacrimi, Doamne,
 Ne-ai dat nevoi și griji și stres,
 Dar Tu ne-ai dat și Israelul!
 Și pentru-această fericire
Todă Rabă că ne-ai ales!

Aurel Storin

**Diavolul știe că
 se obțin rezultate**

și cu păcate mici!

V. LEGEA LUI MOISE

1. Legea preoției lui Aaron
2. Legea unui locaș pământesc de închinare
3. Legea jertfelor
4. Legea pedepselor
 - 4.1. Legea talionului
 - 4.2. Legea pedepsei cu moartea
5. **Învățăături și porunci**
 - 5.1. Date în Biblie
 - A. Apa de gelozie
 - B. Vaca roșie, apa de curățire
 - C. Curățirea căpeteniilor și a ostașilor
 - D. Scutirile de militărie
 - E. Cartea de despărțire
 - F. Pedeapsa prin bătaie
 - G. Căsătoria dintre cumnat și cumnată
 - H. Tăierea împrejur
 - 5.2. Adăugate de evrei
 - A. A nu se mânca carne și lactate la aceeași masă
 - B. Veselă separată pentru lactate și pentru Sărbătoarea Azimelor
 - C. A nu mânca la aceeași masă cu străini
 - D. Spălarea mâinilor în caz că s-a salutat un străin
 - E. Îmbăierea după întoarcerea din piață
 - F. A face deosebirea între jurăminte
 - G. Problema corbanului
 - H. Tăierea rituală a animalelor
 - I. Sărbători sau „semi-sărbători” care nu sunt cerute de Dumnezeu: Purim, Hanuca, Anul nou a pomilor, Tișa Be Av, etc.
 - J. Zile naționale de post, altele decât 10 Tișrei.

Studiul „Sistemul legilor în Biblie” este în curs de apariție. În plus capitolele mari din **Legea lui Dumnezeu**, cum ar fi: „Legea păcatului și a morții”, „Legea necurăției”, „Legea familiei”, „Legile lumii materiale și legile lumii vii sau legile cerului și pământului”, și nu numai, sunt dezvoltate în studii separate, dar sunt în curs de finalizare sau gata pentru a fi prezentate.

Amen!

E PUR SI MUOVE (continuare din pagina 35)

Exact ceea ce s-a urmărit, acesta fiind planul A.C.L.U.! În urma imensei publicități pro-evoluționism a rezultat o intimidare a oricui ar fi dorit să apere creaționismul. În perioada care a urmat, sistemul educațional, mai ales sistemul american și după el cel al întregului Occident a devenit tot mai marcat de evoluționism, după cum se vede și astăzi.

Am dat aceste exemple pentru că sfinții Celui Prea Înalt să învețe din erorile altora. Niciodată nu trebuie să impunem cu forța vreo părere, fie că suntem slabi și în minoritate, fie în caz că am avea puterea și majoritatea. Trebuie să respectăm convingerile fiecărui om, și în cazul când noi am avea dreptate. Suntem chemați să iubim, deci să respectăm pe toți oamenii, inclusiv pe acei care au opinii clar eronate. Cine știe, poate Dumnezeu găsește un preț de răscumpărare pentru el și trimite Duhul Sfânt să-l lumineze. Pe de altă parte, ucenicii Noului Legământ trebuie să se înarmeze cu toată armătura Duhului pentru a putea face față atacurilor celui rău. Și dacă Dumnezeu prin Duhul Sfânt a dat legile cerului și pământului la Universul întreg, atunci acele legi ale științei, și numai acelea date de Cel Atotputernic, ne sunt și nouă folositoare ca Satana să plece de la noi rușinat și pe această linie.

Sper ca tineretul DOMNULUI să aibă toată armătura, pentru ca să câștige lupta prin care să obțină viața veșnică!

AMEN!

E PUR SI MUOVE

(O disertație despre legile cerului și a pământului)

- partea întâi -

fr. Teodor Moț

Motto: *O demonstrație bună
ne face mai înțelepți!*
mat. rus Y. I. Manin

O temă în aparență delicată, în realitate mai mult decât necesară.

L-am amintit în această revistă pe Noe, despre care noi știm și credem că a păzit Legea lui Dumnezeu. Înainte de potop, Cel Atotputernic i-a spus să facă o corabie prin care urma să fie salvată viața pe pământ. Evident, nu cele zece porunci au fost planul după care s-a construit corabia, deși Noe le-a păzit cu sfințenie. Arca s-a construit după un plan, care a implicat cele mai inovatoare concepte ingineresti. Potopul nu a fost o mică învolburare de ape care să sperie oameni, a fost un cataclism cumplit care a nimicit pe toți păcătoșii și a implicat o desfășurare de forțe de ne-imaginat. Prin urmare corabia trebuia să reziste la sarcini uriașe, iar Noe nu avea de unde să le cunoască. Cel care a făcut planul corăbiei este Dumnezeu, iar acest plan a implicat multă știință. Nu este nimic surprinzător că Cel Atotputernic a făcut planul corăbiei, important este să vedem că Noe l-a înțeles, deci patriarhul cunoștea multe din Legile științei.

Peste ani, regele lui Israel, Solomon, a ajuns cunoască înțelepciunea Egiptului și să fie mai înțelept decât fii Răsăritului, adică să aibă cunoștințele din Sumer (prima civilizație după Potop) și din Mesopotania. Egiptul era un alt focar de civilizație din

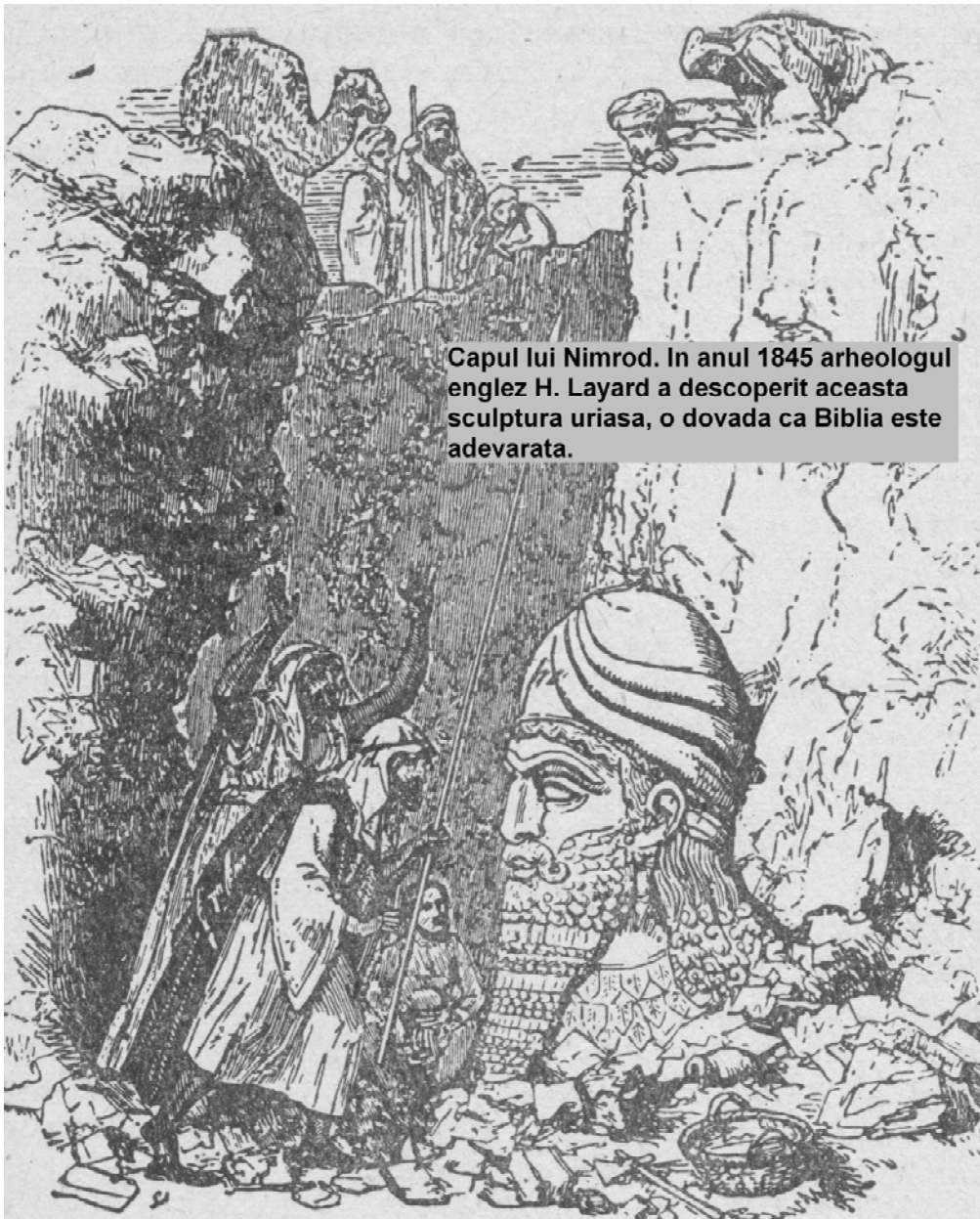
SFATURI

- ✧ Gândește-te la cele de Sus! Dacă îți vei aminti des că Dumnezeu te vede în orice clipă, îți va fi ușor să biruiești ispitele!
- ✧ Nu răspunde înainte de a asculta tot ce-ți vorbește aproapele tău!
- ✧ Când ești insultat sau jignit, oferă-I imediat lui Dumnezeu floarea tăcerii tale!
- ✧ Folosește-ți graiul pentru a rosti cuvinte de prețuire sau compasiune. Limba ta devine o unealtă a neprihănirii! (Romani 6. 19)
- ✧ Alege-ți cu atenție prietenii! Prietenia poate fi o școală de vicii!
- ✧ Iartă păcatul altuia – dar nu-l încuviința!
- ✧ Respectă sărăcia! Ea este binecuvântată de Dumnezeu! Ajută-l pe sărac!
- ✧ Caută să ai idealuri înalte, sfinte – ca să poți fi admis într-un grup de prieteni cu aceleași prețioase idealuri. Ei vor încuraja virtuțile tale (Roada Duhului) și vei putea astfel rezista la presiunea colegilor vulgari și vicioși!

Piramida cea mare a lui Keops. Fatada nord.

acele timpuri. Cu sute de ani înainte de regele Solomon, Egiptul a construit mărețele piramide, cea mai impozantă fiind a Faraonului Keops, înălță de 147 m. Pentru comparație să spunem că omenirea de astăzi nu are tehnologia necesară să ridice o astfel de construcție nici la o scară mult mai mică, dar Solomon știa cum trebuie făcută. Când se referă la Templul din Ierusalim, mulți cred că Solomon a făcut un fel de biserică, desigur ceva mai mare ca „biserița din

Capul lui Nimrod. In anul 1845 arheologul englez H. Layard a descoperit aceasta sculptura uriasa, o dovada ca Biblia este adevarata.

numai 1,5 m lungime, iar peste ea se află alte pietre „normale”. Nu se știe de unde provine piatra uriașă și cum a putut fi transportată acolo, dar înțeleptul Solomon a reușit să o folosească la construcția Casei DOMNULUI! Subsolul curții este străbătut de pasaje secrete, existând imense bolți subterane și un labirint de galerii secrete.

Evident rabinii cunosc câte ceva din acestea secrete și unii dintre ei spun că știu unde este Chivotul Legii lui Dumnezeu. În 1982 săpând în una din acestea galerii se crede că s-a ajuns în fața sălii unde este Chivotul. Dar și Diavolul veghea și arabii au pornit o revoltă în care au ucis mai mulți lucrători. Guvernul israelian a oprit lucrările. Poate că și despre astfel de lucruri ar trebui să fim atenți în ce

**Dragostea pe care o dăruim
este singura pe care o păstrăm!**

Elbert Hubdar

privește țara sfântă. Este evident că Noe, Solomon și alții oamenii ai lui Dumnezeu aveau înalte cunoștințe de inginerie, fizică, chimie, care implică cunoștințe de matematică superioară. Nu este în acest

context loc pentru a detalia acestea lucruri, sau a prezenta altele despre care chiar Biblia vorbește, direct sau indirect.

Cuvântul DOMNULUI spune: „ ... Tu ai întemeiat pământul, și el rămâne tare. După legile Tale stă în picioare totul astăzi, căci toate lucrurile Îți sunt supuse.”, Ps. 119, 90, 91. Când este vorba de legile pe baza căreia a întemeiat Dumnezeu Pământul desigur nu este vorba de cele zece porunci, de vreo lege spiritual-morală sau de Legea Sărbătorilor DOMNULUI.

Albac”, dar nu ca o catedrală. Arheologii din Israel au făcut săpături sub muntele Templului, sub locul unde a fost clădirea lui. Evident că nu se spun toate cele găsite, dar unele lucruri au „ieșit” la suprafață. Există o serie de tuneluri rabi-nice sub plasamentul Templului. Pe baza săpăturilor arheologice s-a constatat că Templul, clădirea propriu-zisă este așezat pe o imensă piatră. Ea are lungimea de 13 metri (cea mai lungă piatră din lume), 3,5 metri înălțime și 570 de tone! ! ! . Spre comparație, piramida lui Keops de care am amintit mai sus, este construită tot din pietre, dintre care cea mai mare are 20 de tone! Sub această imensă piatră se află altele „normale” de

Sunt Legile științei, numite de DOMNUL în cartea profetului Ieremia „*legile cerurilor și ale pământului*” (Ier. 33. 25). Tot Cel Prea Înalt îl întreabă pe Iov: „*Cunoști tu legile cerului?*”, Iov 38. 33, iar în Psalmul 148 se spune că Dumnezeu a dat legi la stele, soare, lună la cerurile cerurilor, chiar și la apele mai sus de ceruri, legi pe care El nu le va călca: „*Lăudați-L toți îngerii Lui! Lăudați-L, toate oștirile Lui! Lăudați-L, soare și lună, lăudați-L, toate stelele luminoase! Lăudați-L, cerurile cerurilor, și voi, ape, care sunteți mai presus de ceruri! Să laude Numele Domnului, căci El a poruncit și au fost făcute, le-a întărit pe veci de veci; le-a dat legi, și nu le va călca.*”, Ps. 148. 2-6.

Prin urmare Legile științei pe care tinerii le învață la școală, la matematică, fizică, chimie, biologie sunt o mică parte din acele Legi ale pământului și a cerului prin care Cel Atotputernic a creat Universul și care stau la baza „funcționării” lui. Este o mare onoare pentru tineretul nostru să învețe Legile lui Dumnezeu și ne bucurăm că Cel Prea Înalt ne-a binecuvântat în acest sens. Când m-am botezat, eram aproape singurul care absolvisem o facultate. Din câte știu mai era un frate care terminase o facultate de muzică și o soră care era licențiată în matematica. Împreună cu fratele Rendeș m-am rugat ca DOMNUL să binecuvânteze tineretul Său în acest sens. Astăzi avem un frate doctor în științe, avem un alt frate doctorand și greu de estimat acum la rezezeală câți absolvenți de facultate și studenți avem. În plus, aproape întreg tineretul are liceul la bază. Să-L rugăm pe DOMNUL Dumnezeu să ne binecuvânteze și cu un laureat al premiului Nobel!

De asemenea trebuie să-i mulțumim lui Dumnezeu că mulți tineri au fost binecuvântați de El în a dezvolta o afacere și care iubindu-l pe Creator, sprijină lucrarea Sa.

Copii nu trebuie deranjați de la învățătură, nici măcar pentru a ajuta la reclădirea Templului!

(Talmud – Șabat, 119, b)

Premiile NOBEL

Savantul suedez Alfred Bernhard NOBEL (1833-1896) inventează în 1866/1867 DINAMITA, o substanță explozivă folosită și în timp de pace și la război. Deoarece avea muștrări de conștiință că a inventat o substanță care omoară oameni, în 1901 a înființat Fundația Nobel cu scopul ca veniturile imensei sale averi să fie oferite în fiecare an "sub formă de premii celor care, în anul precedent, au adus cele mai mari servicii umanității". Primele premii Nobel au fost acordate la 10 decembrie 1901, după moartea creatorului lor. Ele constau din: o medalie, o diplomă și o sumă de bani, care la început a fost în valoare de 40.000 dolari SUA, iar apoi a crescut la 1.000.000 dolari SUA. Din 1901 se acordă 5 premii NOBEL, în domeniile: Fizică, Chimie, Fiziologie-Medicină, Literatură-Arte, Pace. Începând cu anul 1969 acest premiu se acordă și pentru Economie. Premiile Nobel sunt decernate de instituțiile:

- Academia Regală de Știință din Suedia:
 - Premiul Nobel pentru Fizică
 - Premiul Nobel pentru Chimie
 - Premiul Nobel pentru Economie
- Institutul Carolina din Stockholm - Premiul Nobel pentru Medicină
- Academia Suedeză - Premiul Nobel pentru Literatură
- Un Comitet alcătuit din 5 persoane alese din Parlamentul Norvegiei - Premiul Nobel Pentru Pace

Probabile cele mai multe premii NOBEL au fost obținute de Statele Unite, iar în ce privește naționalitatea cred că personalitățile de origine evreiască sunt pe primul loc, sau foarte aproape. Sper ca și din comunitatea noastră cineva să devină laureat al premiului NOBEL.

Ce sens are vorbirea despre legile științei, și ce beneficiu spiritual aduce? Voi enunța trei puncte ca răspuns la întrebarea precedentă și voi dezvolta un altul în acest articol.

Între cele create de Cel Atotputernic este un element numit carbon, care împreună cu oxigenul, hidrogenul și azotul stau la baza materiei din care sunt făcute plantele, animalele și omul. Folosind legile științei putem afla informații despre suflet și să

facem o corelare cu planul de mântuire. Apoi carbonul la presiuni mari se cristalizează formând diamantul, folosit în Biblie pentru explicarea ... planului de mântuire? !

Un al doilea răspuns la întrebarea care am pus-o este unul practic. Astăzi întreaga omenire a avansat. Vedem cu ochii noștri că se împlinește profeția lui Daniel că va crește cunoștința umană, Dan. 12. 4. Pentru a obține un loc de muncă se cere o pregătire profesională înaltă, care se obține numai cunoscând Legile științei. Cunoașterea acestor legi ne asigură deci mijlocul de a ne câștiga pâinea cea de toate zilele și un viitor pentru tineretul DOMNULUI.

Al treilea răspuns este legat de tineret. La școală pe lângă legile științei, indiscutabil folositoare, sunt și alte orientări păguboase, printre ele fiind așa zisa teoria a evoluției, care spune că nu este Dumnezeu și că Universul, viața, plantele, animalele și omul au apărut în urma evoluției. Materiile care conțin teoria evoluției sunt în programa școlară și copiii, tineri trebuie să se pregătească și la ele. Nu aici este răul cel mare! Fiind în formare, deoarece nu au structurat un sistem biblic de referință și deoarece părinții;

- sau nu știu,
- sau nu pot,
- sau nu au timp,
- sau nu veghează,

și biserica nu se implică de loc, tinerele vlăstare a DOMNUL ajung să creadă că teoria evoluției reprezintă adevărul și nu ce spune Biblia despre aceste probleme. Noi vom arăta că nici teoria evoluției, nici Creația nu poate fi demonstrată. Apoi folosind legile științei vom arăta că ele se potrivesc mult mai bine și exact cu modelul creaționist, astfel încât întemeierea pe cuvântul

Bibliei să fie de nezdruncinat. Dorim ca studiile pe care le vom publica să fie o unealtă pentru părinți în a răspunde la întrebările legitime ale copiilor. Dacă nu pot ei, atunci fratele prezbiter local, sau un alt frate, sau o soră care poate da răspunsuri pertinente necesare trebuie pregătit. Iar ca tineretul să rămână în casa DOMNUL, în Biserica Sa, mi se pare ceva extrem de important, mai ales dacă ne gândim câți din tineri au ajuns să abandoneze credința.

În fine, să dezvoltăm subiectul promis.

Sfatul apostolului Petru: “. . . Fiți totdeauna gata să răspundeți oricui vă cere socoteală de nădejdea care este în voi; dar cu blândețe și teamă, “(1Petru 3, 15), dat celor credincioși se dovedește, nu odată, greu de aplicat. Iar dacă este vorba despre creație, despre scopul lui Dumnezeu în creație, despre valabilitatea legii, dificultățile sunt și mai mari.

Ne confruntăm adesea cu problema așa-ziselor “greșeli științifice” din Biblie. Nu rar este răspunsul că Biblia nu este un manual de știință, ci de religie, că ea ne vorbește doar despre Creația Divină, că este infailibilă în materie de religie și de morală, dar nu trebuie să ne așteptăm ca ea să vorbească cu precizie despre problemele reale ale adevăratei științe. Evident că Sfânta Scriptură nu-i un manual științific care să ne ofere descrieri tehnice detaliate și formulări matematice ale fenomenelor naturale. Totuși, ea se ocupă pe larg de o gamă largă de fenomene naturale, precum

Mormantul regelui medo-persilor Cir.
Inca o data arheologia confirma Biblia.

La un dîneu festiv,
unde se sărbătoreau
350 de ani de la
întemeierea unui oraș
american oarecare, o
doamnă pretențioasă se
adresă rabinului de
alături:

- *Trebuie să știți, Rabi,
că strămoșii mei nu au
fost doar printre
fondatorii orașului, ci
chiar au fost cei care
au scris imnul
orașului.*

- *Strămoșii mei au
scris cele*

**10 PORUNCI,
răspunse rabinul.**

NOI LE PĂZIM?

și de numeroase și diverse evenimente ale istoriei, în special de principiile fundamentale ale științei și de evenimentele-cheie ale istoriei - vezi profețiile. Multe din revelațiile Bibliei în problemele spirituale și morale se leagă de revelațiile ei în problemele științifice și istorice, cum deja am amintit mai sus.

Se pune problema dacă un creștin, de obicei tânăr (licean, student, cercetător științific sau intelectual), poate să-și păstreze credința în Cuvântul divin, dacă acest Cuvânt, adică Biblia, conține erori științifice. Poate avea el convingerea că Sfânta Scriptură spune adevărul când vorbește despre mântuire și viață veșnică, doctrine care nu pot fi verificate empiric, dacă nu i se poate arăta că

datele biblice privitoare la istorie, creație, și alte lucruri care pot fi văzute, experimentate, sunt adevărate? Crezând că Dumnezeu este cu adevărat omnipotent și oniscient și că Biblia este revelația Lui dată nouă oamenilor, atunci în Sfânta Scriptură trebuie să se spună la fel de clar și de adevărat despre lucrurile pământești și adevărata știință (adică despre legile științei), ca și atunci când vorbește despre lucrurile cerești, intangibile simțurilor și experienței empirice.

**Vreau o biserică
(clădire) mai puțin, dar
să avem o gazetă
creștină mai mult!**

Cardinalul Mercier

Rar se observă că suntem educați (prin școală, mass-media) să acceptăm fără a gândi, că știința are rădăcini atât de temeinice în faptele empirice încât ea nu

apelează la credință. Ni se oculează că actele științei sunt complet diferite de actele de credință. Aceasta să fie realitatea?

**Unii sunt gata să-i slujească
lui Dumnezeu,
dar numai ca și „consilieri.”**

Dacă analizăm cu atenție, cercetarea științifică se bazează pe ipoteza, că există o **ordine** în univers, în fiecare domeniu specific de cercetare, deci există legi, pe care le-am numit în acest studiu - legile științei. Dacă această premisă, sau ipoteză, nu ar fi adevărată, știința ar fi lipsită de sens. Ce legi sau cunoștințe poți găsi cercetând un anumit domeniu al cunoașterii, dacă acolo nu este nici o ordine, nici o lege? Nu-ți poți propune să cauți ceva ce nu există, prin urmare atunci când

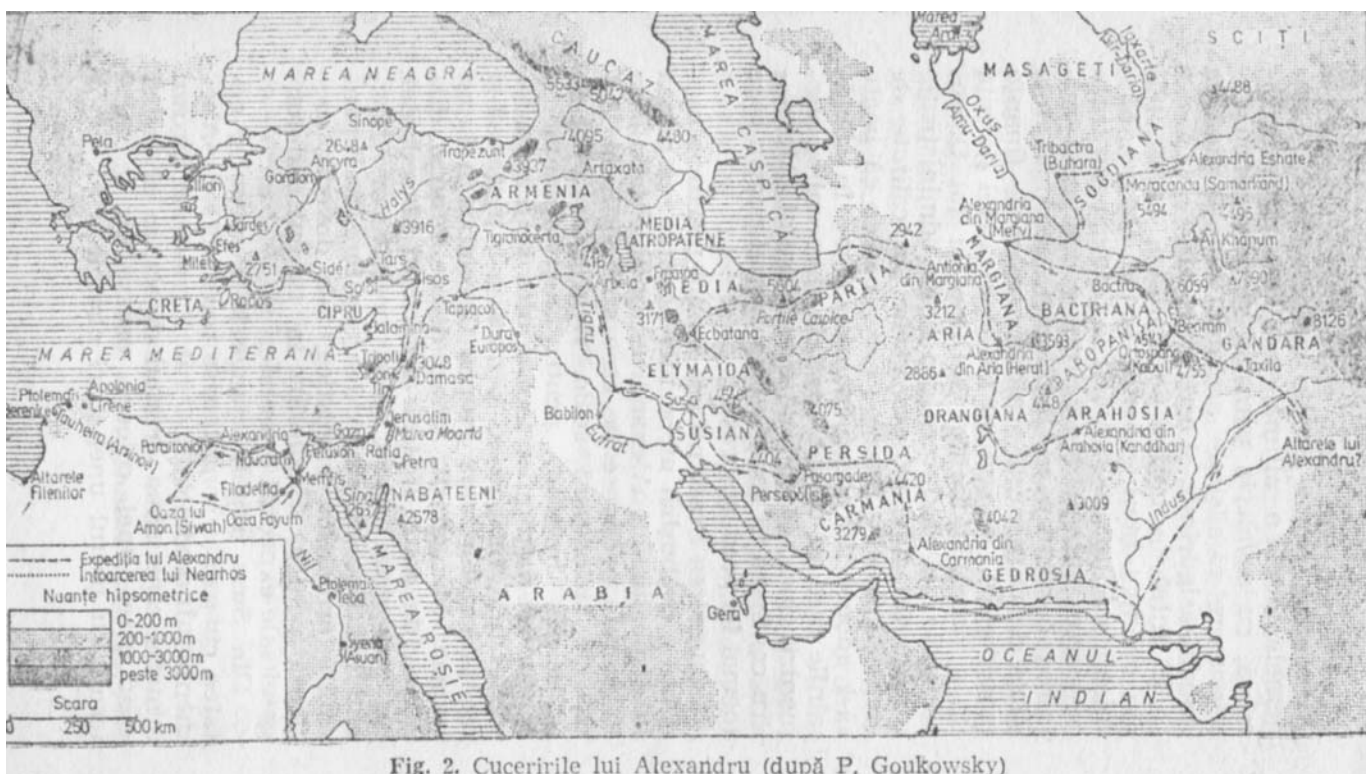

Fig. 2. Cuceririle lui Alexandru (după P. Goukowsky)

Acoperirea capului

(kisui roș)

Legea biblică nu impune, în general, purtarea de acoperimente pentru cap, totuși marele preot purta o mitră sau un turban de pânză (Ex. 28. 4; 29. 6; Lev. 8. 9 etc.), iar preoții obișnuiți purtau și ei o scufie ceremonială (Ex. 28. 40; 29. 9; Lev. 8. 13). Se pare că, în perioada Templului, numai persoanele de rang înalt purtau capul acoperit după moda mesopotamiană. Talmudul cuprinde păreri contradictorii. După unii autori, acoperirea capului la evrei era un simplu obicei și avea un caracter facultativ, adică ne-obligatoriu. Întrebarea dacă bărbații evrei puteau să se roage cu capul descoperit a suscitât aprinse controverse secolelor de-a rândul. În schimb, toți înțelepții erau de acord că o femeie măritată nu trebuia în nici un caz să-și expună vederii pletele – “coroana frumuseții” ei.

Legiuitorii și înțelepții rabinici ai Evului Mediu au continuat să se contrazică asupra acestei chestiuni. În Franța și Spania acoperirea capului în timpul rugăciunii sau al studiului Torei nu era obligatorie. Până târziu, unele autorități rabinice au considerat purtarea capului acoperit drept un obicei “demn”, dar facultativ, părere împărtășită chiar și în secolul al XVIII-lea. Evreii din Europa creștină condamnau din ce în ce mai aspru portul capului descoperit ca pe un obicei al neamurilor și, ca atare, reprobabil. ... (continuare în pagina 35)

se cercetează un domeniu științific se presupune că acolo nu este haos, ci ordine, legi, principii, care trebuie relevate prin observație și experiențe. Să observăm că exact asta spune și Biblia când zice că DOMNUL Dumnezeu a dat legile cerului și a pământului la Universul întreg, fapt deja amintit.

O concluzie obligatorie a acestei ipoteze sau premise este că observațiile și cercetările noastre se află într-o relație autentică cu rânduiala Universului (dată de Dumnezeu, vezi Ps. 148) și că lumea experienței are sens. Sau altfel spus, cercetările și experiențele care se fac în scopul cunoașterii, descoperă legile, rânduială Universului, sau a domeniului de cercetare date de Dumnezeu, și nu altceva. De altfel, știința adevărată, când a formulat o noțiune ne-conformă cu realitatea, în momentul când a rezolvat corect problema a recunoscut greșeala și a făcut de cunoscut adevărul. În plus, știința nu poate demonstra că această ordine în univers există, ea trebuie pur și simplu acceptată.

. Premisa sau ipoteza ordinii și concluzia ce rezultă din ea ne obligă deci să credem că există ordine în univers. Și acesta este actul de credință pe care știința nu îl poate evita. Fără această credință, nu ar exista cercetare științifică și nu ar fi nici un tezaur de cunoștințe umane.

Important este pentru poporul Noul Legământ că noi credem și știm că Cel Atotputernic în Universul creat de El, există legile pe care le-a dat, legile științei și trebuie să le respectăm.

În altă ordine de idei, legile științei nu contrazic și nu afectează cu absolut nimic legile spiritual morale existente în Biblie, legi care privesc etica și dreptatea umană sau care formează planul lui Dumnezeu de mântuire. Prin urmare nu există nici o contradicție între Biblie și știință. Legile spirituale morale care există în Sfânta Scriptură reglementează relațiile:

- dintre om și Dumnezeu, Creatorul său și al

Universului,

- dintre oameni, reflectând o dreptate perfectă care stă la baza judecării drepte, inclusiv la judecata de apoi,

- omului cu propria persoană și abuzurile proprii, protejând ființa umană.

În paralel, legile științei permit buna „funcționare” a Universului. Absolut toate aceste legi sunt date de Dumnezeu și nu poate fi nici o contradicție între ele, raportul dintre ele fiind de complementaritate, una ajutând la buna funcționare a celeilalte și fiind un instrument pentru om pentru îndeplinirea misiunii lui pe acest Pământ.

O dată un sirian l-a pus pe robul său, care era și ucenic al lui Mesia, să lucreze sâmbăta. Omul de la o vreme l-a refuzat. Sirianul i-a citat din Biblie și i-a spus: “Dar oare nu a spus și Isus că dacă îi cade cuiva boul în fântână sâmbăta să și-l scoată”. Ba da, a răspuns ucenicul, dar dacă cineva are un bou ce-și face obiceiul să cadă în fiecare sâmbătă în fântână ar trebui să se gândească să-l vândă sau să umple fântâna cu apă. “

Legile întâlnite, atât cele spiritual-morale din Biblie, cât și cele ale științei adevărate, toate mărturisesc despre un Creator sublim, care este și Regele Universului și Stăpânul nostru care ne dă viață veșnică! A Lui să fie slava, gloria, cinstea și mărirea din eternitate în eternitate! Amen!

Dorim în continuare să discutăm despre o problemă de etică, de motivare și nuanțare a relației dintre Religie și Știință.

Apostolul Pavel spunea că taina fărădelegii a început să lucreze încă din timpul lui, 2 Tes. 2. 7. Cu trecerea timpului oamenii, așa zis religioși au ajuns să se îndepărteze tot mai mult nu numai de Legea lui Dumnezeu, dar și de legile științei.

Vom prezenta trei exemple în care ignoranța față de legile științei a implicat judecăți morale și judiciare, inclusiv abuzuri și cumplit de mare nedrepte, mai ales că s-au curmat vieți omenești. Deci...

Alexandru Macedon a domnit între 336-323 înainte de Christos. În scurta lui domnie, bazându-se pe statul antic Grec, el a cucerit un imperiu, din Grecia până în India, ne-egalat decât de romani și englezi. În această mare expediție militară, în anul 332 a cucerit Egiptul, unde în delta Nilului, în 331 a întemeiat orașul Alexandria (existent și astăzi). În acest oraș s-a dezvoltat o frumoasă cultură elenistică. Să notăm că tot în acest oraș, cu 200 de ani înainte de Christos, exista o importantă colonie evreiască, care uitând limba Torei, dar nu și Tora, a purces la traducerea Vechiul Testament din ebraică în greacă, rezultând ceea ce noi cunoaștem ca fiind Septuaginta. Cultura antică în orașul lui Alexandru s-a dezvoltat în principal datorită faptului că a existat o importantă bibliotecă, celebra bibliotecă din Alexandria (vom prezenta în alte materiale bibliotecile din lumea antică). Pe cât a fost de faimoasă pe atât soarta i-a fost de crudă. Astfel Cezar, general roman, membru în primul triumvirat, a cucerit Egiptul, în anul 48 î. Chr. În timpul asediului Alexandriei, este arsă prima dată această importantă bibliotecă. Pentru a răscumpăra această pierdere, Marcus Antoniu, membru în al doilea triumviratului, va oferi Cleopatrei întreaga bibliotecă a regatului Pergam.

Va urma o a doua distrugere de către Teofil, episcopul creștin al Alexandriei în 391 după Christos. Istoricul Edward Gibbon povestește despre acest act barbar în cartea sa „*Istoria declinului și a prăbușirii Imperiului Roman*”. Însă veritabila lovitură morală avea să vină peste câteva decenii, când Sfântul Chiril, care îi va succede în funcție lui Teofil la episcopatul Alexandriei, o va ucide pe Hipatia, fiica lui Teon matematicianul. Motivul, deoarece studia matematica și științele exacte a fost considerată vrăjitoare. Distrugerea completă a valoroasei biblioteci va fi în anul

641 d. Chr. când arabii au cucerit Egiptul. Califul Omar a spus atunci cuvintele de tristă celebritate „Operele de

ÎȚI AMINTEȘTI... ?

TRAIAN DORZ

Îți amintești de ceasul pocăinței?
De dragostea dintâi ți-aduci aminte,
Când ai pășit pe căile credinței,
În dragostea dintâi cea mai fierbinte?

Umblai pe străzi cântând de fericire
Și tuturor le-ai fi dat și viața. . .
Împodobit cu milă și iubire,
Topeai în lacrimi de căință gheața. . .

De bucuria ce întrece firea,
Că înspre Dumnezeu aflaseși punte,
Chemai înflăcărată la ea mulțimea.
Cum ai văzut în chipul de pe munte.

Nu te clinea nici un necaz, nici o-ncercare,
Știind că numai aurul prin foc se – ncearcă,
Că Dumnezeu va despica o mare,
Ca fiica Sa prin mijlocu-i să treacă. . .

Știai că El va strămuta popoare
Și oameni ca să-și facă ție bine,
Că va deschide lacăte, zăvoare
Și va croi cărare pentru tine. . .

. . . Și azi. . . adie-adesea câte-o boare,
Și cum se înspăimântă biata luntre!
O, amintește-ți că-ntr-o primăvară
Te-ai întâlnit cu Dumnezeu pe munte!

Ai stat în fața Lui întâia dată.
Cu un priboi de fier ți-a scris în suflet
Porunca Lui și-așa ți-a fost săpată.
Și-ai zis “Amen!” la ea cu-ntregul umblet.

Îți amintești de ceasul pocăinței,
De clipă cea dintâi, cea neuitată?
Întoarce-te pe aripile credinței
La râvna ta, aceea de-altădată,

Și suie-te pe munte cu ardoare
Să-I ceri iertare-n ce-ai greșit nespun:
Că la așa iubire jertfitoare
Cu prea puțină dragoste-ai răspuns.

**Calea adevărului este una,
rătăcirile sunt de mai multe feluri.**

Trăiesc doar prin mijloace simple

George Uba

O traistă de cioban și un toiag,
O praștie, cinci petricele-alese,
Au deținut odată pe-un meleag
Semnificații mari și înțelese.

Mijloace simple-n mâna unui tânăr,
Devin eficiente, epocale,
Când Dumnezeu le ia în folosință
Ca să deschidă a biruinței cale.

Căci cel ce vine în Numele lui Crist
Are în față un vrăjmaș înfrânt,
Iar viitorul nostru nu e trist
Când biruința cheamă-n ea un cânt.

O piatră care pleacă și doboară
Nu e o piatră fără de valoare,
Semnifică puterea Celui care
Ridică națiuni sau le coboară.

E piatra care lesne se desprinde,
Ce crește și zdrobește-mpărății,
Ca să instaureze permanența
Și bucuria unei veșnicii.

E piatra care spulberă o viață,
Ce n-a dorit ca să cunoască cerul
Și este piatra ce zdrobește inimi
Armonizând cu Domnul caracterul.

Și uriașul cade nu prin forță
Sau iscusința micului păstor,
El cade ca urmare a puterii
Chemate de un om sau un popor.

Mijloace simple, lângă inimi mari,
Devin eficiente, epocale,
Când Dumnezeu le ia în folosință
Ca să deschidă biruinței cale.

Căci cel ce vine-n Numele lui Crist
Are în față un vrăjmaș înfrânt
Și prin credință procurăm tării
Și biruința lui Isus e cânt.

Pământului. În domeniul fizicii a studiat mișcarea pendulului, legile căderii libere (formula lui Galilei), legea compunerii vitezelor, legea inerției, introducând noțiunile de accelerație și viteză. A studiat și problemele legate de sunet și undele sonore. Cartea pe care a publicat-o în 1632 nu a primit autorizația bisericii, deoarece a afirmat că Pământul se mișcă. La 22 iulie, 1633, în vârstă de 70 de ani, bătrânul savant este obligat de Inchiziție să abjure legile științei pe care le-a

care vorbiți – dacă sunt conforme cu Coranul, sunt inutile; iar dacă sunt contrare, ele sunt vătămătoare; în ambele cazuri, trebuiesc distruse.” Și au ars-o până în temelii. Exact ca talibani de astăzi, care au distrus toate statuile uriașe ale lui Buda din munții Afganistanului, și dacă prin absurd ar veni în România sau în Europa, ar distruge orice biserică, sinagogă sau casă de rugăciune, probabil și locașurile de închinare musulmane.

Vorbeam mai sus despre Hipatia, o matematiciană a lumii antice. Iată cum prezintă istoria moartea ei. Hipatiaa fost atacata de gloata Sfântului Chiril, o adunătura de călugări numiți nitrieni. Ei i-au rupt hainele de pe ea în plina strada, a fost târâtă într-o biserică și omorâtă de grupul lui „Petru Cititorul”, un exaltat religios. Trupul său a fost tăiat în bucăți, carnea a fost smulsa de pe oase cu scoici, iar resturile trupului său aruncate în foc. Este un exemplu trist care nu face cinste lumii creștine. Să completăm această nefericită informare că în anul 529 d. Ch. din ordinul lui Iustinian, împăratul Bizanțului, sunt închise școlile filozofice din Atena, în timp ce filozofia greacă a pătruns fundamental în biserica oficială a vremii.

Biserica creștină devenind tot mai puternică, interzicea orice părere contrară dogmei religioase de atunci. Dar Dumnezeu dorea ca oamenii să cunoască adevărurile Sale, și pentru al face de cunoscut a început prin a „impulsiona” dezvoltarea științei. Astfel Giordano Bruno (1548-1600), care prin două lucrări apărute în 1584 contrazice concepția bisericii că Pământul este în centrul universului (geo-centrism), dezvoltând teoria heliocentrică (Soarele este în centru) și că există o infinitate de lumi ca ale noastre (aceasta a fost ideea lui), stelele fiind alte corpuri cerești ca Soarele. Pentru aceste idei, eretice la vremea respectivă, în anul 1600 a fost ars pe rug. Nu pentru al ucide, ci pentru ai mântui sufletul!

Un alt trist exemplu este procesul lui Galileo Galilei (1564-1642), matematician, fizician, astronom italian. Printre altele, El a inventat o lunetă, putând vedea mult mai multe stele, relieful Lunii, fazele planetei Venus, a descoperit 4 sateliți ai planetei Jupiter, inelul lui Saturn, rotația Soarelui și petele solare. În 1632 într-o lucrare fundamentală, Galileo Galilei combate sistemul geocentric și argumentează sistemul heliocentric, afirmă mișcarea diurnă a Pământului (în jurul axei sale, care formează ziua și noaptea) și revoluția anuală a

**Nu sunt destul de tânăr
ca să le știu pe toate ...**

(Acoperirea capului/continuare din pagina 32)

La începutul anilor 1700, tichia rotundă (ebr. kipa) devine portul curent la evreii de rit așchenaz. Actualmente, există curente între evreii care nu consideră obligatoriu portul kipei (capul acoperit) nici în sinagogă, nici la rugăciune sau binecuvântări, dar există și evreii care o poartă și la masă și pe stradă. După al doilea război mondial, obiceiul capului acoperit a cunoscut o nouă înflorire, portul kipei a devenit mai curând un semn al identității evreiești decât un motiv strict religios. Dacă pentru bărbați, acoperirea capului a fost considerat mult timp un gest de evlavie, pentru femeile măritate, obiceiul a constituit, încă din epoca biblică, însăși expresia cinstei lor. A apărea cu capul descoperit în public era culmea rușinii (Isaia 3.17) și putea fi admis numai la un proces de adulter (Num.5.18). Această normă nu numai că s-a păstrat la evreii de a lungul timpului, dar a devenit obligatorie și la creștini. Tinerele ne-măritate erau însă scutite de această obligație, iar legea rabinică le îngăduie chiar și femeilor ne-măritate să-și poarte părul neacoperit acasă, deși nu încuviința o astfel de purtare. (După DICȚIONAR ENCICLOPEDIC DE IUDAISM – Ed. HASEFER, 2000).

Obs. Pentru ucenicii din Noul Legământ problema este simplă deoarece în 1 Cor. 11.1-16 este arătată norma – bărbații se roagă numai având capul descoperit, iar femeile numai dacă au capul acoperit.

Dacă toate învățăturile din Noul Testament le răstălmăcim, ajungem să nu mai avem nevoie de el!

recuzați de acuzare, să dea declarații fulminante în fața multimei uriașe de reprezentanți ai presei. Deci presa consemna numai declarații pro evoluție și nici un argument nu a răzbătut în presă împotriva evoluționismului. Mai târziu s-au aflat și dedesubturile acestui proces. A.C.L.U. (American Civil Liberties Union) a creat o adevărată conspirație, prin care încerca să ridiculizeze pe fundamentalistii creștini, ca să poată impune umanismul de factură socialistă și teoria evoluționistă care-l sprijinea. Din punct de vedere tehnic procesul s-a pierdut, dar prin imensa publicitate, așa zisul *establishment-ul* științific evoluționist a reușit să-și promoveze ideile diabolice în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. (cont. în pag. 26)

descoperit privind mișcarea Pământului. La ieșirea din sala procesului a spus celebrele cuvinte „**e pur și muove – și totuși se mișcă**”. Din clemența papei Urban al VIII-lea i se permite să-și trăiască în liniște ultimii ani, altfel Inchiziția pregătea încă un autodafe.

Trebuie să recunoaștem că în urmă cu câțiva ani biserica, prin vocea papei Ioan Paul al II-lea, s-a dezis de toate aceste erori.

Dumnezeu nu a lăsat ca știința și cunoașterea umană să ajungă în regres; astfel legile pe care El le-a pus Universului au început să fie cunoscute în număr tot mai mare. Religia și mai ales Inchiziția nu a mai fost o frână în dezvoltarea științifică.

Dar vremurile de prigoană nu s-au uitat. Din nefericire, marile prejudecăți aveau să intre în lumea științei tocmai pe poarta mult trâmbițatei eliberări de constrângerile religioase - evoluționismul și materialismul. Prin secolul al XIX-lea apărut o anumită știință (eu o numesc știința ne-adevărată) care a postulat că nu există Dumnezeu, în acest sens cea mai cunoscută lucrare fiind „Originea speciilor” (apărută în 24 noiembrie, 1859) de Charles Darwin (1809-1882), care a proclamat evoluția speciilor. Despre acestea lucruri, prin îndurarea lui Dumnezeu, vom mai vorbi, pentru a face o raportare corectă la Creațiune și legile adevăratei științe. Am amintit acestea lucruri deoarece în anul 1925 în statul Tennessee (SUA) a avut loc celebrul „Proces al maimuțelor”.

T. Scoppes, care avea convingeri evoluționiste, era antrenor de fotbal american și profesor suplinitor de științe naturale la un colegiu din localitatea Dayton din statul Tennessee. În acest stat, prin lege, era interzis să predai în școlile publice teoria evoluției a lui Darwin. Deoarece unul din profesorii titular lipsea, urma să fie înlocuit de Scoppes. Deși nici măcar nu a apucat să meargă la acea oră (a chiulit), a fost acuzat că a predat evoluționismul în statul Tennessee și i s-a intentat un proces, căreia i s-a făcut o imensă publicitate. Rigidul avocat al acuzării, William Jennings Bryan, nu a admis depozitia zecilor de oameni de știință aduși ca martori ai apărării, adică în favoarea evoluționismului. Abil, avocatul apărării, Clarence Darrow, a manevrat lucrurile, făcând ca toți evoluționiștii aduși ca martori în proces și

**Consimțământul general
fără adevăr, o eroare veche.**

Iubite fiu,

“Exemplul personal nu este doar o cale de ai influența pe alții. . . este singura cale.”
Albert Schweitzer.

A fi un model pentru copiii tăi este esența creșterii lor spirituale. Trebuie ca mai întâi tu să mergi în direcția pe care vrei să meargă copiii tăi. Eu am înțeles foarte bine acest lucru după o discuție pe care am avut-o cu tatăl meu pe când aveam vreo douăzeci de ani. Îmi urmam deja chemarea de a predica și eram la colegiul biblic. Era de asemenea ultimul an din lunga mea logodnă cu Margaret. Amândoi eram deosebit de atrași unul spre celălalt și la fiecare întâlnire luptam din greu cu ispita de a merge mai departe în apropierea fizică decât ar fi trebuit. Într-o seară l-am abordat pe tata pentru că voiam să-i cer sfatul în această privință.

- Vino să vorbim, m-a invitat tata.

Ne-am așezat pe veranda. I-am spus că Margaret și cu mine ne-am păstrat curajul până atunci, dar că ne abțineam cu greu. În fiecare zi ne venea tot mai greu să ne stăpânim.

- Ști, John, a spus tata, problemele voastre le întâlnesc la mulți tineri. Și eu le-am avut, dar dă-mi voie să-ți spun ceva.

Dacă unul din soți este infidel, deseori și copiii vor fi la fel!

M-a privit direct în ochi, și mi-a spus:
- Întotdeauna i-am fost credincios mamei tale. M-am păstrat curat pentru ea până la căsătorie și să-ți spun și de ce. Nu am făcut-o pentru că nu am fost ispitit sau pentru că mi-ar fi lipsit ocazia.

John, am aflat din Biblie că, dacă soțul este necredincios soției lui, deseori și fiul va fi infidel. Prima generație care păcătuiește deschide ușa pentru ca generația următoare să facă la fel. Iacov l-a înșelat pe tatăl său și, la rândul său, a fost înșelat de copiii săi în privința lui Iosif. David a comis adulter cu Bat-Șeba iar pe fiul lui, Solomon, femeile l-au îndepărtat de Dumnezeu.

Fiule, m-am păstrat curat nu numai pentru mama ta, pentru Dumnezeu și pentru mine, ci și pentru tine, Lary și Trish. Tatăl meu a fost credincios mamei mele. Eu am fost la fel. Mă rog ca și tu să fii credincios, nu numai față de tine și de mireasa ta, ci și față de copiii tăi.

După acestea cuvinte, tata m-a sfătuit cum pot rămâne curat. De exemplu, m-a învățat să închei o convenție cu Margaret. Unul dintre noi trebuie să plece dacă ne înfierbântăm prea tare. Am avut numeroase întâlniri de 15 minute în tot restul anului. Începând din seara aceea am aplicat sfatul tatălui meu. Exemplul lui m-a impresionat suficient de mult ca să reușesc să amân începerea vieții conjugale înainte de căsătorie. Exact ce se cere și în Biblie.

CANALUL 23

*TELEVIZORUL este păstorul meu,
nu voi duce lipsă de nici un canal;
El mă face să mă aflu în fotoliu
și mă duce departe de Scripturi;
îmi distruge sufletul
și mă călăuzește pe cărările sexului și violenței
din pricina sponsorilor lui;
chiar de-ar fi să umblu prin valea
responsabilității mele de creștin,
nu va fi nici o întrerupere,
căci TELEVIZORUL este cu mine;
cablul și telecomanda lui mă mângâie;
El îmi întinde o reclamă înaintea ochilor mei,
în prezența cârnilor mele păcătoase.
Îmi unge capul cu Umanism și Consumerism,
și paharul meu este plin de dă peste el.
Da, ignoranța și moleșeala mă vor însoții
în toate zilele vieții mele
și voi locui în casă uitându-mă la TELEVIZOR
până la sfârșitul zilelor mele.*

(Autor necunoscut)

RĂSPUNSUL DOMNULUI

Robert avea numai opt anișori. Fiind dintr-o familie tare săracă, nimeni nu-i dădea bani de cheltuială. Doar mama îi mai dăruia din când în când câțiva lei, nu mai mult. Odată însă, cineva i-a oferit o monedă cu o valoare foarte mare. Robert se considera acum cu adevărat bogătaș. El scotea moneda din buzunar, o examina, o netezea și o pune la loc, pipăind-o grijuliu cu degetele, ca să se convingă că nu dispăruse. Robert își făcea planuri, chibzuiind în minte cum să-și cheltuiască mai bine bănișorii. Dar, deodată, când și-a vârat pentru a suta oară mâna în buzunar ca să-și pipăie comoara, s-a pomenit cu buzunarul gol. Ce se întâmplase? Cum dispăruse comoara lui? El și întors pe dos buzunarele, a scotocit peste tot prin casă, prin curte, prin grădină, dar nu a găsit nicăieri banii. Îi venea să plângă în hohote, dar îi era rușine și căuta să se stăpânească.

RUGĂCIUNE

Puiul meu, când noaptea vine
Jocul tău să-l isprăvești,
Și cu mama lângă tine
Rugăciunea să-ți rostesti.
Și să-L rogi pe Dumnezeu
Veșnic să te ocrotească
Îngerașii Lui mereu
Somnul dulce să-ți păzească.
Nici un vis urât sub pleoape
N-o să poată să coboare
Dacă-I vei simți aproape
Veghea blândă, protectoare!

NU MOȘTENEȘTI!

TRAIAN DORZ

*Nu moștenești credința care
Părinții tăi și-au câștigat;
Tu singur trebuie, tu singur,
Să lupți s-o ai cu-adevărat.*

*Nu moștenești cerescul nume
Al celor ce-au luptat răbdând;
Tu singur trebuie, tu singur,
Să lupți s-ajungi cu ei la rând.*

*Nu moștenești răsplata slavei
Ce mulți ai tăi au dobândit;
Tu singur trebuie, tu singur,
Muncind, s-o meriți la sfârșit.*

*Nu moștenești făgăduința
Făcută celui credincios;
Tu singur trebuie, tu singur,
S-o iei din mâna lui Hristos.*

*Căci dacă nu te lupți tu singur
Să capeți harul dăruit,
Ai tăi vor merge-n fericire,
Tu-n veci vei fi nefericit.*

Seara, băiatul s-a dus la culcare în cea mai proastă dispoziție. Dar tocmai când era gata să se vâre sub plapumă, și-a adus aminte că nu de rugase lui Dumnezeu, așa cum îl învățase mama din fragedă copilărie.

“Eu mi-am pierdut bani. La ce mai sunt bune acum rugăciunile mele? Astăzi o să mă culc fără să mă rog”.

Dar în clipa în care era gata să așipească, o voce lăuntrică i-a spus în șoaptă: **“Trebuie să-ți fie rușine că nu te-ai rugat la culcare. Ești credincios și-L cunoști pe Dumnezeu”.**

Somnul nu se mai lipea de el, și băiatul se tot răsucea de pe o parte sau alta. În cele din urmă, s-a întors cu fața la perete. Dar vocea conștiinței îi șoptea întruna: **“Tu nu te-ai rugat astăzi. Așa fac oare copii cuminți și credincioși? Ridică-te îndată și roagă-te Domnului”.**

Robert s-a dat jos din pat, s-a pus pe genunchi ... și deodată a simțit ceva tare și rece, un obiect mic și rotund. El a privit în jos, și nu-i venea să creadă ochilor. Pe podea, lângă pat, sub genunchiul pe care-l pusese pe podea ca să se roage Domnului, zăcea moneda cea pierdută!

**Un lucru mic este un lucru mic,
însă credințioșia în lucrurile
mici este un lucru mare.**

Grigore de Nazianz

COMUNITATE

I. GÂNDURI MESIANICE

Înainte de Sărbătoarea Paștelor am fost solicitat să scriu un articol pentru o revistă pe care tinerii din comunitatea noastră doreau să o realizeze până în sărbătoare. Am răspuns cu bucurie și speranță. Am rămas numai cu ultima, deoarece m-am întristat când am văzut că se apropie Sărbătoarea Cincizecimii și revista nu mai apare.

În 15 - mai - 2011, cu ocazia căsătoriei fratelui Sofroni Cornel cu sora Pop Simona am stat de vorbă cu unii din frații prezenți la nuntă. Printre altele am aflat că ar fi ceva greutăți privind noua revistă.

Și eu am avut multă luptă cu Diavolul în astfel de demersuri. Întreaga comunitate ar trebui să îi sprijinim prin rugăciune și chiar cu zile de post pentru ca acest demers aibă izbândă.

În 17 – mai - 2011 am avut un îndemn să fac ceva concret pentru a debloca problema și anume să scot eu câteva numere de revistă. Și iată primul număr! Aș dori să precizez că nu doresc, nu vreau și nici nu pot să mă substituiesc proiectului inițiat de frații tineri. Voi scoate maxim trei numere, deci voi mai scoate unul pentru sărbătorile din luna Tișrei și în mod excepțional pentru praznicele din luna Nisan anul viitor. Dacă în acest timp se deblochează proiectul cu revista tinerilor, voi preda oricând „ștafeta”. Aș sugera câteva idei ca publicația promisă să apară. Dar „arta de a mulțumi pe toată lumea nu o are nimeni.” Pentru a atenua asperitățile sugerez:

1. Următoarele numere să aibă o tematică clară. După cum se vede acest număr tratează despre Sărbătoarea Cincizecimii. Tematica unui număr este anunțată în numărul anterior.

2. Să fie precizate tipurile de articole, de fond, studii, tematice, pentru tineret, pentru

copii, etc., care să rămână fixate o perioadă lungă de timp. Fiecare articol trimis la redacție va avea specificată rubrica pentru care este scris. De exemplu, acest număr are următoarea structură: editorial, articol de fond, studiu, articole tematice, tineret, pagina copiilor, comunitate.

3. Toți frații au drept să scrie pentru tematica propusă și la orice rubrică.

4. Articolele care nu respectă tema propusă pentru acel număr, sau nu se încadrează în rubricile propuse nu se iau în considerare.

4. Redacția va alege cel mai bun articol din cele trimise pentru o rubrică. Frații nemulțumiți pot merge la redacție pentru clarificări unde vor vedea toate articolele și vor primi explicații pertinente.

5. În acest fel se restrâng criteriile de selecție a articolelor și cei care sunt dispuși să se implice vor învăța regulile privind o revistă, astfel că nemulțumiții vor tot mai puțini.

Pentru a preda revista aș sugera:

- a) Să fie stabilită tematica pentru 3-5 numere viitoare;
- b) Să fie realizate integral minim două numere;
- c) Să se stabilească criteriile de selecție a articolelor pentru publicare;
- d) Să se stabilească redacția și structura revistei.

În cazul că tot eu va trebui să realizez și numărul 2 al acestei reviste, oricine din comunitate poate trimite articole pe structura acestei reviste și abordând sărbătorile din luna a șaptea, Tișrei. Editorialul și articol de fond (despre biserica noastră) în general este scris de redactorul șef, de către editor sau de către un frate cu experiență în problematica comunității (având și acordul redacției).

Ideile dintr-un articol sunt exclusiv în responsabilitatea

autorului. Nimeni nu trebuie să fie tras la răspundere pentru concepțiile sale. Dacă nu ne convine un articol, putem scrie altul mai bun, dar nu vom arunca cu pietre în autor.

Am fost binecuvântat de Dumnezeu ca la începutul pocăinței să fiu învățat de fr. Ilie Rendeș. Deoarece o parte din lucrurile pe care le scriu sunt primite de la el, consider că am obligația morală să pun și numele fr. Rendeș la autor.

II. Site-ul MELHISEDEC.

Prin râvna fraților Ovidiu Cosma și Liviu Nedelea comunitatea noastră are un portal. Este o realizare a perseverenței și profesionalismului, dar în primul rând este o reflectare a dragostei față de Dumnezeu. Oricine are acces la INTERNET și tastează:

<http://www.melhisedec.ro>,

poate accesa site-ul nostru.

Pentru a deveni membru trebuie urmat un algoritm simplu.

Fratele Pop Vasile (Lică) a scris o prezentare pe calculator a portalului, inclusiv modalitatea de a te înregistra ca membru.

III CĂSĂTORII

În 15 mai, 2011 fratele Cornel Sofroni și sora Simona Pop și-au unit destinele prin căsătorie. Dorim ca DOMNUL Dumnezeu să-i binecuvânteze și să rămână veșnic împreună.

IV. DECESE

Fr. Varvara Sandu, prezbiter în Hunedoara a părăsit această viață. Familiei îndoliate îi transmitem sincere condoleanțe.

V. CONFERINȚE

După ce în anii 2007, 2008, 2009 fr. Miti Buhai a organizat vara câte un sfat frătesc pentru bucuria de a ne (re)cunoaște frații, în vara anului 2010 fratele Rodilă Dinu a început un demers pentru rezolvarea unor probleme existente în comunitatea

noastră, inclusiv privind „unitatea”. La „închiderea ediției” am primit un material care cuprinde o scurtă prezentare a „proiectului fratelui Rodilă”. Îl expunem în continuare, prezentând foarte succint și poziția editorului revistei, fr. Moț Teodor.

PROIECTUL DE UNITATE ÎNTRE ADUNĂRILE LUI DUMNEZEU

- note explicative -

Tema principală: "DAȚI MÂNA DOMNULUI ! SLUJIȚI DOMNULUI!"

2Cronici 30:8

Acest proiect a pornit de la dorința a unor tineri pentru îmbunătățirea relațiilor de colaborare între adunările locale la nivel național. A început la Conferința Tinerilor Slujitori din 3-5 august 2010 la Mogoș, jud. Maramureș, fiind susținut în principal de frații prezbiteri Miti Buhai, Vartolomei Vasile, Staicu Nicu și alți prezbiteri tineri prezenți acolo, Motto-ul acelei conferințe a fost: „Pregătește-te Israele ca să întâlnești pe Dumnezeuul tău!” - Amos 4:12. Pasul următor din proiect a fost Conferința Prezbiterilor de la Rebra și întâlnirile frățești a prezbiterilor în localitățile Baia Mare, Hunedoara, Suceava și Arad în care s-a expus și dezbătut proiectul, și a avut ca finalitate desemnarea „cetei prezbiterilor”. Motto-ul conferinței și acestor întruniri a fost următorul: „Să va iubiți unii pe alții așa cum v-am iubit Eu!” - Ioan 13:34. Dezbaterele pe marginea proiectului au fost înregistrate audio cu scopul de a lua în considerare toate aspectele ridicate de frații participanți și de a fi dovezi grăitoare la cele discutate acolo.

Din punct de vedere al organizării, acest proiect marchează trecerea adunărilor de sâmbătări cu sărbători de la statutul de „mișcare religioasă” la cel de „grupare religioasă”, pas extrem de important. Din punct de vedere al unității, acest proiect urmărește să includă pe toți credincioșii din adunările noastre deoarece toți

doresc cu adevărat Împărăția lui Dumnezeu. Datorită faptului că este un proiect, poate suferi modificări prin călăuzirea Duhului Sfânt prin toți frații noștri. Din punct de vedere al identității ca grupare religioasă, proiectul urmărește elaborarea: 1). Mărturisirii de credință (principiile teologice generale ale grupării), 2). Orânduiei biblice în adunări (principii administrative), ambele argumentate biblic și fără a face compromis cu adevărul.

După elaborarea acestora se dorește a se prezenta adunărilor din țară și străinătate ca sugestii pentru o mai bună colaborare între adunările acestei comunități înspre atingerea țintei noastre și intrarea noastră în Împărăția Tatălui nostru Ceresc.

1) Mărturisirea de credință va fi bine analizată, structurată, condensată și se sugerează a fi formulată astfel încât să nu lovească în încredințările personale ale unor credincioși din adunări, ca de exemplu formula botezului, tăierea împrejur, ritmicitatea mâncării din Trupul Domnului Isus Hristos, folosirea expresiilor din limba ebraică etc. Aceste încredințări personale pot fi practicate liber de cei care le au, însă se va sugera a se evita predicarea acestor învățături delicate în adunări publice acolo unde sunt mai mulți credincioși din comunitatea noastră pentru a evita certurile și dezbaterile. Aceste învățături diferite de ceilalți membrii din comunitățile unde există, este recomandat a fi discutate în particular sau la studii biblice într-un cadru adecvat.

2) Orânduiele biblice în adunări ar trebui să conțină un set de reguli administrative comune adoptate de majoritatea adunărilor și care se vor baza pe argumente și exemple biblice în care sunt văzuți înaintașii noștri cum le-au aplicat în popor pentru o mai bună conviețuire. Avraam, Moise, David, Isus Hristos (Mesia), apostolii și ucenicii Domnului pot fi câteva exemple în acest sens. Orânduiele administrative ar trebui să prevadă poziționarea fiecărui credincios în Trupul lui Hristos potrivit darului

duhovnicesc primit și responsabilitatea în slujba primită.

.....
Din punct de vedere structural, acest proiect a prevăzut procedura de formare a două structuri organizatorice prin alegeri: 1) Ceata prezbiterilor, 2) Grupul tinerilor slujitori (ceata diaconilor). Pentru formarea acestor structuri, la conferința de la Mogoș s-a desemnat o comisie administrativă provizorie formată din 5 persoane care se va dizolva din oficiu imediat după formarea celor două organisme menționate mai sus.

Persoanele din structurile menționate mai sus vor reprezenta punți de legătură în calitatea lor de slujitori (nu șefi, nici președinți sau directori) având un rol foarte important de a transmite către popor mesajul de dragoste al lui Dumnezeu "ÎMPACATI-VĂ CU DUMNEZEU!" și de trăire a tuturor credincioșilor în pace, liniște și unitate, așteptând glorioasa revenire a Domnului nostru Isus Hristos și instaurarea Împărăției Sale Veșnice. În principal misiunea celor 7 prezbiteri este:

- vestirea poporului împăcarea cu Dumnezeu și cu semenii lor, trăirea acestora având o îngăduință creștinească, echilibrul între adevăr și încredințarea personală fără a îngradi practicarea acestora;
 - de a participa la diverse întruniri prezbiteriale, pentru formarea unei mărturisiri de credință și orânduiele biblice în adunări;
 - de a merge în teritoriu la diverse adunări locale pentru îndemnarea credincioșilor la pace, dragoste și respectarea Cuvântului lui Dumnezeu;
 - de a ordina lucrători în vederea slujirii în adunări.
- Misiunea grupului de tineri slujitori în principal este următoarea:
- de a participa la strângerea darurilor de buna voie din adunările locale și regionale;
 - de a participa la împărțirea diverselor bunuri înspre ajutorarea celor săraci;
 - de a transmite anumite informații venite prin intermediul portalului comunității

<http://www.melhisedec.ro>, prin

internet, telefon, revista comunității sau prin deplasarea a tinerilor în alte adunări locale.

- de a organiza anumite adunări de tineret sau seminarii pentru tinerele familii etc.

Toate aceste activități le vor face sub supravegherea cetei de prezbiteri.

Proiectul de mai sus, NU prevede formarea unui cult în România. În proiectul propus NU este stabilit forma finală a DENUMIRII GRUPĂRII ACESTEI COMUNITĂȚII, această temă împreună cu altele se vor dezbate în întrunirile ulterioare a cetei celor 7 prezbiteri. Se propune ca grupul de tineri slujitori să prezinte cetei de prezbiteri o formă orientativă a unei mărturisiri de credință pe care aceștia să o supună dezbaterii, să o modifice și în final să o adopte. Proiectul de mai sus este unul deschis care poate fi îmbunătățit cu propuneri și sugestii venite din partea oricărui credincios. Aceste propuneri vor fi înaintate tinerilor slujitori sau prezbiterilor care vor avea obligația înaintării împreună cu sugestiile sau comentariile lor proprii cetei de prezbiteri înspre o atentă analiză.

Din punct de vedere la efectului organizatoric, proiectul aduce beneficii comunității noastre dintre care se pot aminti:

- conlucrarea mai multor prezbiteri în lucrări de evanghelizare;
- relații de cunoaștere ale tinerilor la adunări de tineret;
- dezvoltarea comunicării prin intermediul unor buletine informative (reviste);
- comunicare a tinerilor și prezbiterilor prin internet pe portalul comunității <http://www.melhisedec.ro>;
- dezbateri teologice prin organizarea de conferințe a prezbiterilor;
- informații primite prin intermediul unor seminarii pentru familii tinere;
- ajutorări a credincioșilor aflați în nevoie cu diverse bunuri materiale;
- susținerea în rugăciune a anumitor persoane din comunitatea noastră etc.

Toate aceste beneficii sunt de real folos pentru o mai BUNĂ CONVIETUIRE între credincioși în liniște și pace, și pentru o ZIDIRE SPIRITUALĂ a credincioșilor adevărați.

„Pacea să fie cu voi cu toții care sunteți în Hristos Isus! Amin” - 1 Petru 5:15

Comisia Administrativă
Provizorie: 1. Vartolomei Vasile, 2. Iancu Avram, 3. Bohotici Daniel, 4. Nedelea Liviu, 5. Rodilă Dinu //

În data de 15.10.2010

Nota editorului –

fr. Moț Teodor

Textul de mai sus este identic cu cel primit, exceptând formatarea pentru a mă putea încadra în spațiul revistei. Am considerat că este bine să prezentăm și alte puncte de vedere și voi încuraja astfel de demersuri. Această notă nu se dorește o critică, ci mici observații de la un umil și netrebnic rob al lui Dumnezeu. Se spune în proiectul de mai sus „acest proiect marchează trecerea adunărilor de sămbătări cu sărbători de la statutul de „mişcare religioasă” la cel de „grupare religioasă”, pas extrem de important”. Eu cred că noi suntem „Biserica lui Dumnezeu” nu o oarecare mișcare religioasă care trebuie să evolueze spre o „structură mai bună”. Pe acest pământ nimic nu poate fi mai mareț și desăvârșit ca „Mireasa Mielului”. Nu putem fi ceva mai mult sau mai puțin, avem un destin unic și de ne-schimbat. De altfel am văzut că în paralel se afirmă că suntem o „familie unită”. Plâng alături de Duhul Sânt când aud așa ceva, deoarece noi suntem Poporul Sfinților Celui Prea Înalt, și nu o familie oarecare. Biblia spune despre acestea timpuri: „N-ai băgat de seamă ce zic oamenii aceștia: „A lepădat Domnul cele două familii, pe care le alesese?” Atât de mult disprețuiesc ei pe poporul Meu că nu-l mai privesc ca un popor. Așa vorbește Domnul: „Dacă n-am făcut legământul Meu cu ziua și cu noaptea, dacă n-am așezat legile cerurilor și ale pământului,...”, Ier. 33. 24, 25.

Un alt punct care apare mai sus este că nu se urmărește ca noi să devenim un cult religios. Legea cultelor din România precizează că

în țara noastră pot exista trei forma de organizare religioasă: cultul, asociația și gruparea religioasă. Noi nu îndeplinim condițiile de a deveni cult sau asociație religioasă, dar putem fi înregistrați ca și „grupare religioasă”. Nu pot comenta acum un astfel de demers, dar un lucru este clar, noi nu suntem în acest timp în măsură să depunem la autoritățile în drept documentația cerută pentru a fi înregistrați ca și „grupare religioasă”. Poporul dreptilor nu poate adopta nefericita „filozofie” a zilelor noastre: „spunem ca voi – facem ca noi”.

O altă dificultate este faptul că în comunitatea noastră sunt mai multe curente. Deși ideea răzbate și din textul proiectului, nu i se acordă nici pe departe atenția cuvenită. Unitatea trebuie înțeleasă nu pe orizontală, toți să fim la fel, ci pe verticală, să fim prin Duhul Sfânt una cu Mesia și Domnul Dumnezeu (1 Ioan 1. 5-7). În final să notăm că deși Biblia spune că toți suntem egali, Gal. 3. 27-29, în proiect tinerii (care pot fi ușor manipulați) sunt „mai egali” decât „bătrânii” și cele două comitete auto-alese seamănă cu o „adunare constituantă”; în Biblie nu există ceva corespunzător.

Cu toate acestea, dacă frații care sunt implicați vor fi deschiși soluțiilor biblice, acest proiect poate avea în final efecte benefice și să fie preludiul sunetului de trâmbiță mult așteptat ca să „zburăm” spre cerească Împărăție a lui Dumnezeu.

Nu toți frații au aderat la această inițiativă, o parte din ei organizând alte sfaturi frățești, la Arad de exemplu. Cred că trebuie să participăm la astfel de inițiative, chiar dacă nu suntem de acord cu unele aspecte. Participând, avem posibilitatea să înțelegem mai bine demersul și dacă este necesar să contribuim la așezarea lui pe un teren biblic. În cazul în care nu dorim ca un frate să intervină într-un astfel de sfat, tot ar fi bine să fie invitat, dar numai cu titlu de observator. Prin aceasta se vor evita apariția unor rupturi în Biserică.

⊙ Cetăți de scăpare

• Alte cetăți

Marea
Cea Mare

SFINX-ul.
Aici se presupune ca
este mormantul lui ADAM

1. În ziua Cincizecimii, erau toți
reună în același loc. 2. Deodată a
din cer un sunet ca vâjâitul unui
internic, și a umplut toată casa
deau ei. 3. Niște limbi ca de
ost văzute împărțindu-se
i s-au așezat câte una pe
4. Și toți s-au umplut de
început să vorbească
ă cum le da Duhul să
Fapt.Ap.2. 1-4

Chivotul Legii
Cei doi heruvimi

Sarbatoarea Cincizecimii

Noe aducand jertfa

15. De a doua zi după Sabat, din ziua
ând veți aduce snopul ca să fie
at într-o parte și într-alta, să
apte săptămâni întregi. 16.
cincizeci de zile până în
apa al șaptelea Sabat:
Domnului un nou
TV.23. 15, 16

SHALOM

